

**VERSLAG van de vergadering van de commissie Ruimte, Groen en Water d.d.
20 november 2008 in het Provinciehuis te Utrecht**

Aanwezig:

Dhr. G.J.v.d. Werff (voorzitter), dhr. J. Binnekamp (gedeputeerde), dhr. E.R.M. Balemans (VVD), mw.drs. T. Beukema (GroenLinks), dhr.dr. R. Bisschop (SGP), mw. L.C. Dekkers-Raadsen (CDA), mw.drs. R.K. Dik-Faber (ChristenUnie), dhr. P.W. Duquesnoy (SP), mw.drs. N.M. van Gemert (SP), mw.mr. K.J. Fokker (PvdA), dhr.drs. C. de Heer (ChristenUnie), dhr.mr. P. Kelder (VVD), dhr. J.F.M. Kloppenborg (GroenLinks), dhr. J. van de Lagemaat (SGP), mw. D. Lamers-Tiecken (VVD), dhr. ir. R.J. Martens (PvdA), dhr. P. Seldenrijk (CDA), dhr. ir. T. Snyders (MU), dhr.drs. R.E. de Vries (D66) en dhr. T.R. Weijers (D66);

Met kennisgeving afwezig: dhr. drs. T.G.P.M. Ruijs (CDA), mw. ir. A.A. Swets (CDA), mw. drs. C. Verkleij-Torenbeek (PvdD)

Van ambtelijke zijde aanwezig: dhr.drs. H. Schoen (adjunct-griffier) en mw. E.S. Thuis (verslag).

1. Opening

De voorzitter opent de vergadering met een woord van welkom aan alle aanwezigen, waarbij hij aangeeft dat er een bus met bewoners uit het gebied aanwezig is.

2. Mededelingen en (eventuele) ingekomen stukken.

De voorzitter deelt mee dat er vier sprekers zijn. Nadat zij hebben gesproken kunnen de commissieleden vragen stellen, waarbij spreker verzoekt het inhoudelijk debat te voeren bij agendapunt 3. Spreker verzoekt tevens de ingekomen stukken hierbij te betrekken.

De voorzitter geeft het woord aan de heer H. Pronk, bewoner en lid van de voormalige reflectiegroep.

De heer Pronk licht zijn standpunt als volgt toe.

'Afgelopen voorjaar heb ik u, als gastheer, in de polder en specifiek in fort Waver Amstel mogen ontvangen en rondleiden. Daarbij hebben wij de hoop maar ook de weg aangegeven hoe wij er met elkaar uit zouden kunnen komen. Nu zijn we een half jaar verder en is er één serieuze poging geweest om dit te realiseren. Op de bewuste vrijdagavond 31 oktober hadden we een hoopvolle bijeenkomst. Echter, die heeft maar 4 dagen stand gehouden. De persverklaring van de gedeputeerde heeft het toch nog zeer broze vertrouwen na die avond weer volledig afgebroken. Ik ben zelf nog steeds verbijsterd hoe dit heeft kunnen gebeuren. Alle gematigde krachten – waaronder ikzelf – werden hierdoor volledig buiten spel gezet. De reactie hierop van de polder is u allen bekend en ga ik hier niet herhalen. De lange weg vanaf mei 2005 heeft er in ieder geval wel toe geleid dat de 'baaierd' aan problemen is teruggebracht tot één zaak, en wel de zoutbelasting op de boezem. Alle andere wel en niet gecreëerde problemen zijn inmiddels of doorgeprikt of tot normale proporties teruggebracht. De bodemdaling bijvoorbeeld is er een waar de rest van het Groene Hart stinkend jaloers op is. Uiteraard hoort de al eerder vastgestelde natuuropgave hierbij, dat realiseren wij ons.

Ik wil u vanavond vragen om u in uw afwegingen vooral te concentreren op het enig overgebleven zoutprobleem. Letterlijk betekent dit voor mij de uitmaling op het punt waar het de Amstel inkomt, dus niet zozeer waar het omhoog komt. Het gaat om de zoutbelasting op de boezem. Wat ik ook wil

benadrukken is dat we het hier hebben over gebiedseigen water; het is niet zo dat daar een chemische fabriek of iets dergelijks heeft gestaan. Dit mag ook nog wel een keer benadrukt worden.

In de laatste commissievergadering heb ik Statenleden gehoord die nog steeds koersen op een plasstrategie en daarbij tegelijkertijd ook nog vermelden dat ze dit in het belang van de bewoners doen. Laten we stoppen met deze prietpraat, kijk achter u en om u heen en ik wil oproepen om eindelijk eens te beginnen met een normale discussie over de feiten in de polder.

Ik vraag u om voor uzelf ook nog eens na te gaan wat er was gebeurd als er op basis van de voorverkenning van Waternet besluitvorming had plaatsgevonden. Hoe is het toch mogelijk dat Waternet steeds wegkomt met dit soort cijfers.

Ik roep u op om uw verantwoordelijkheid te nemen en bevrijdt u zelf nu eens keer van Waternet. Politieke en/of andere duistere belangen hebben al veel te lang deze agenda bepaald, denk ik. Daarnaast kan ik me toch werkelijk niet voorstellen dat we in de huidige financiële crisis ruim € 200 mln. gaan investeren om het zoutprobleem op de Amstel op te lossen; er is toch wel meer creativiteit mogelijk om dit probleem op te lossen tegen andere kosten.

Er zijn partijen die roepen: praat maar niet meer met die bewoners uit de polder, daar is toch geen goed garen mee te spinnen. Ik vind dat deze mensen de werkelijkheid geweld aandoen, en ik heb ze gehoord in de vorige vergadering.

Ik constateer dat zowel de commissie Remkes als ook de aanvullende onderzoeken op vele punten het gelijk van de bewoners hebben aangetoond. En daarbij teken ik ook aan dat we/ze soms misschien te heftig hebben gereageerd, maar we hebben het ook niet over schoonheidsfoutjes die er zijn gemaakt. Het zou de politiek sieren als dat ook eens werd toegegeven, maar nog veel meer als er ook naar gehandeld zou worden.

Hoe nu verder? Ik denk dat de laatste 2 brieven van de reflectiegroep daar duidelijk over zijn. Dank voor uw aandacht.'

De voorzitter geeft het woord aan de heer P. Zaal, bewoner van het gebied.

De heer Zaal licht zijn standpunt als volgt toe.

'Ik ben blij dat er zoveel bewoners zijn die morele steun willen bieden, ook aan de oud-leden van de reflectiegroep. Een aantal punten is al door de vorige spreker aangekaart, maar ik wil ze wat genuanceerder aan de orde stellen. We hebben op 31 oktober met dhr. Binnekamp een gesprek gehad dat wij ons in ieder geval goed kunnen herinneren. Ik heb hem expliciet gevraagd of dit een nieuwe start betekende, waarop hij volmondig ja antwoordde. Ik heb ook gevraagd of wij een gelijkwaardige partner zijn in het traject, waarop ook bevestigd werd geantwoord. De maandag erop blijkt dat de bewoners in het gebied via de media moeten vernemen dat ze weg moeten. Hierover is echter nooit gesproken. De gedeputeerde kan wel zeggen dat het een beetje onhandig in de pers is gekomen en dat het versprekingen zijn, maar dan wil ik erop wijzen dat op 31 oktober de afspraak is gemaakt dat er, voordat er überhaupt iets naar buiten zou gaan, unaniem overeenstemming moest zijn, ook met de leden van de reflectiegroep. Ik noem dat 'verschonen met een vuil hemd'.

Er is ook expliciet gevraagd of er sprake is van een verborgen agenda en daarop is volmondig geantwoord dat deze er niet zou zijn. In de pers werd gezegd dat er 33 woningen weg zouden moeten en dat de verdeling 70% water en 30% bewoning/landbouw zou worden. We zijn inmiddels 2 weken verder en we hebben het gevoel dat we door de hogere overheden onder de grond worden geschoffeld, en dat is geen prettig gevoel. Ik ben vanaf de eerste dag lid geweest van de groep die zich heeft ingezet voor het belang van de bewoners – en mijn eigen belang. Maar als je door de medebewoners wordt aangekeken van: jullie hebben ons deel van de polder verkwanseld, voelt ook dat niet goed. Ik hoop dat de gedeputeerde kan begrijpen dat wij nu zeggen dat we hier geen zin meer in hebben; wij kunnen dit niet langer naar onze achterban verantwoorden.

Op 31 oktober was ook de gemeente De Ronde Venen aanwezig en tot onze grote verbazing en blijde verrassing is door de raad een motie aangenomen dat de bewoners van de polder voorop stelde, en

waaruit bleek dat er eerst een eenduidige overeenstemming met hen bereikt moet worden alvorens zij verdere medewerking verleent. Hiervoor bedankt ik gemeente De Ronde Venen.

Veel mensen die een beslissing moeten nemen hebben naar mijn mening geen idee wat er nu eigenlijk gaande is in de polder. De 2500 geplande woningen kunnen er niet komen; dan komt als een duveltje uit een doosje de variant 'kleine plas' – zo zien wij dat tenminste, en wij vragen ons af: waarom dit alles. We praten over een polder Noord en Zuid, we weten dat Zuid net zo slecht of misschien nog wel slechter is dan Noord maar dat daar economische belangen liggen. Vervolgens ontstaan rare ontwikkelingen. In Zuid wordt afgegraven om het water- en zoutprobleem op te lossen en in Noord moet er 2 meter water worden opgezet om hetzelfde probleem op te lossen. Ik heb geen verklaring hiervoor en hoop een antwoord te krijgen.

Dan is er het doemverhaal over de polder onder water zetten omdat de situatie zo slecht zou zijn dat er bijna geen leven meer mogelijk zou zijn. Gelukkig is toen de commissie Remkes in het leven geroepen die goed onderzoek heeft verricht. Daaruit bleek uiteindelijk dat eigenlijk het enige probleem het zoutgehalte is. Om u een idee te geven waarover we eigenlijk praten: het zoutgehalte dat in de polder omhoog komt is 0,03% ten opzichte van de Noordzee waar het water naar toe moet.

Waarom zijn er niet voldoende onderzoeken gedaan naar de strategie technieken; ontzilten is er één van. Daarvan wordt gezegd dat deze te duur is, maar dan vind ik het als bewoner van Nederland wel opmerkelijk dat de Nederlandse overheid wel in staat is om een ontziltingsinstallatie op de Nederlandse Antillen te financieren en te bouwen, en eenzelfde installatie in Nederland niet betaald kan worden. Deze zal denk ik vele malen goedkoper zijn dan de € 225 mln. waarover in eerste instantie wordt gesproken. Dan is er de oplossing die we al meerdere keren hebben aangegeven: het boren van een pijpleiding en daarmee het vervuilde cq. zoute water rechtstreeks afvoeren naar het Amsterdam-Rijnkanaal. Die leiding zal ca. 5 km zijn en die zal ook goedkoper zijn. Ik wil graag weten waarom hier nooit serieus naar is gekeken.

Is het bij u bekend dat het zoutgehalte van de Noordzee 4,5 meter per jaar landinwaarts trekt, dus dan hebben we het ook over de andere polders. Zou het niet verstandig zijn om die aangrenzende polders ook maar meteen onder water te zetten?

Tot slot: wetten, regels en beslissingen worden door overheden gemaakt en gedaan, maar die overheden bestaan uit mensen. En waar nu over wordt beslist gaat ook over mensen. Er wordt altijd over een polder gesproken, maar er wonen ook mensen.

Ik dank u voor uw aandacht en wens u allen veel wijsheid toe.'

De voorzitter geeft het woord aan de heer J. Bosch van Rosenthal, eigenaar pand in GMN.

De heer Bosch van Rosenthal licht zijn standpunt als volgt toe.

'Vanavond zijn er naar mijn idee niet één, maar twee onderwerpen te bespreken. Het gaat vanavond niet alleen maar over de polder Groot Mijdrecht Noord, het gaat naar mijn idee vanavond ook over de positie van gedeputeerde Binnekamp. Zoals bekend heeft hij de afgelopen jaren de dossiers Water, Europa, Organisatie en Communicatie voor de provincie beheerd. Daarmee is hij ook verantwoordelijk voor de toekomst van polder Groot Mijdrecht Noord. In 2005 is onder zijn verantwoordelijkheid een reflectiegroep samengesteld uit bewoners en andere belanghebbenden uit de polder. Vanuit de provincie was hiervoor een 'neutrale, onbevooroordeelde regisseur' aangesteld, die echter tegelijk actief bleek te zijn voor onder meer wonen op het water en dus geen objectieve gesprekspartner kón zijn voor de belanghebbenden uit de polder. Een ernstige inschattingsfout van gedeputeerde Binnekamp, die ertoe leidde dat de belanghebbenden uit de polder zich gedwongen zagen hun medewerking aan de gesprekken eenzijdig op te schorten tot echt objectieve gesprekspartners waren aangesteld. Daarop ontwikkelde gedeputeerde Binnekamp zonder nader overleg met de betrokkenen in de polder zes strategieën die ingrijpende gevolgen voor de polder zouden hebben. Intussen verschenen er hierover regelmatig tendentieuze en selectieve publicaties van de overheid en semi-overheid.

Daaruit bleek steeds duidelijk gedeputeerde Binnekamp's persoonlijke voorkeur voor de strategie Plas, en verloor hij toenemend aan vertrouwen in de polder wat er nog van over was.

In 2007 was de provincie duidelijk geworden dat er in de polder inmiddels geen enkel vertrouwen meer was in de aanpak van gedeputeerde Binnekamp. De provincie achtte het nodig een onafhankelijk onderzoek door de commissie Remkes in te laten stellen naar de strategieën die gedeputeerde Binnekamp heeft ontwikkeld. Het Remkes rapport is in januari jl. gepubliceerd. Daaruit bleek dat er in de strategieën voor een polder een incompleet en incorrect beeld is geschetst, dat argumentatie en informatie miste, en dat er nog steeds grote onzekerheden bestonden over de gevolgen van voorliggende strategieën. De conclusie van de commissie Remkes was dat er nog veel nader onderzoek nodig was naar de werkelijke feiten en cijfers betreffende de polder. Daarmee werd verder duidelijk dat aanpak van het project polder Groot Mijdrecht Noord onder de verantwoordelijkheid van gedeputeerde Binnekamp absoluut niet voldeed.

- Ik zou het overigens op prijs als de heer Binnekamp, wanneer ik tegen hem praat, niet met andere mensen praat. Dit illustreert een beetje hoe u zich opstelt. -

Na dat verdere onderzoek is inmiddels gebleken dat geen van de ontwikkelde strategieën voldoet aan de doorslaggevende voorwaarde, namelijk een betaalbare oplossing van de problemen in de polder GMN. Een nieuwe oplossing moest worden gezocht. Wederom géén pluim op de hoed van gedeputeerde Binnekamp.

Op vrijdag 31 oktober kwam gedeputeerde Binnekamp in een persoonlijk gesprek met de reflectiegroep overeen dat zij gezamenlijk een nieuwe oplossing zouden zoeken, en dat daarvoor in de komende maanden nader overleg zou plaatsvinden. Op 4 november jl., enkele dagen later, meldt gedeputeerde Binnekamp op de radio dat meer dan 30 woningen en bedrijven plaats moeten maken voor water. Dit is de druppel die de emmer op 6 meter onder N.A.P. doet overlopen, bij de reflectiegroep en alle andere betrokkenen. Gedeputeerde Binnekamp heeft zichzelf voor alle betrokkenen in de polder daarmee gediskwalificeerd als geloofwaardige en betrouwbare gesprekspartner voor de toekomst. Daarmee is ook zijn positie als gedeputeerde dubieus geworden. De heer Binnekamp is ooit democratisch gekozen als vertegenwoordiger van de bevolking van de provincie Utrecht. Hij toont echter totale minachting voor het democratisch bestuur betreffende dit project. Het is dan ook tijd geworden, meneer Binnekamp, dat u zich nader beraadt over uw functioneren binnen uw huidige positie.

U, leden van de Provinciale Staten van Utrecht, en u, leden van de fractie van de VVD van de provincie Utrecht, spreek ik aan op het slecht functioneren van de heer Binnekamp als gedeputeerde. Deze situatie is niet houdbaar, is niet uit te leggen aan de kiezers, en doet afbraak aan de positie van de VVD in de provincie Utrecht. De vruchtbare voortgang van het project polder Groot Mijdrecht Noord is ermee gediend dat de desbetreffende activiteiten van de heer Binnekamp per direct kunnen worden overgenomen. Hiervoor lijkt gedeputeerde Bart Krol van Ruimtelijke Ontwikkeling en Landelijk Gebied een logische keuze.

Geachte Statenleden, de betrokkenen in de polder verwachten uw stellingname naar aanleiding van dit betoog.'

De voorzitter vraagt de heer Bosch van Rosenthal of deze ook nog vragen heeft op inhoudelijk gebied. De heer Bosch van Rosenthal antwoordt dat hij betrokken is bij hetgeen in de polder gebeurt en zich zorgen maakt. Hij zegt niet voldoende op de hoogte te zijn van de technische details, zoals de heer Pronk, maar meent dat inmiddels het punt is bereikt dat hij iets kan zeggen over de heer Binnekamp.

De voorzitter geeft het woord aan de heer A. Peek, voorzitter LTO-Noord, lid gebiedscommissie De Venen en lid stuurgroep Groot Wilnis Vinkeveen

De heer Peek licht het standpunt van LTO-Noord als volgt toe.

'Het probleem in Groot Mijdrecht Noord is waterkwaliteit en bodemdaling in het oostelijke gedeelte. Voor Groot Mijdrecht Noord heeft de provincie eigenhandig zes strategieën ontwikkeld, dus zonder de inbreng van de bewoners, gebruikers en belanghebbenden. Men is tot de conclusie gekomen dat geen van deze strategieën een duurzame oplossing is voor Groot Mijdrecht Noord. Er zal een nieuw inrichtingsplan moeten komen. Op vrijdagavond 31 oktober wordt in Mijdrecht door gedeputeerde Binnekamp het besluit van GS voor een zevende variant medegedeeld aan de reflectiegroep. Er zitten wel randvoorwaarden aan deze variant: het moet duurzaam en betaalbaar zijn. Het voorstel wordt met enige terughoudendheid positief ontvangen. In de loop van het daarop volgend weekend ging dat gevoel over in een hoerastemming. Helaas was deze van zeer korte duur door uitlatingen van gedeputeerde Binnekamp in de media op 4 november, over onteigening van een deel van de polder. Met andere woorden: de grond en gebouwen worden verbeurd verklaard via de media, dit hebben de bewoners via de media moeten horen. De reflectiegroepleden werden daar ook op aangesproken. Vrijdagavond is duidelijk afgesproken dat de bewoners gelijktijdig op de hoogte gebracht zouden worden van wat ons die avond is verteld. Vertrouwen, betrouwbaarheid, draagvlak, dit zijn sleutelwoorden die bij mij die vrijdagavond boven kwamen drijven na afloop van de informatiebijeenkomst. De provincie zal betrouwbaarheid heel hoog in het vervolgproces moeten uitdragen. Wij als LTO kunnen ons vinden in een nieuw alternatief voor een inrichtingsplan voor Groot Mijdrecht Noord. Er zal een eerlijk gebiedsproces moeten komen waarbij serieus wordt geluisterd naar de mening van de bewoners en gebruikers in het gebied. In dit gebiedsproces zullen de doelen landbouw, natuur en waterkwaliteit nader bij elkaar gebracht moeten worden. In een gebiedsproces maakt men een procesplan met doelen en randvoorwaarden voor een duurzame oplossing. Ook in de zin van uitgangspunten bij dat gebiedsproces hebben wij veel vragen. Twee daarvan haal ik er uit.

1. De provincie trekt nu al de conclusie dat het waterpeil in een nader te bepalen deel van de polder wordt verhoogd: welke deel is dat dan? Hoeveel omhoog? Wanneer omhoog? Waarom toch deze conclusie?
2. Een deel van de polder zou de komende tientallen jaren een 'blijvende' landbouwfunctie behouden, maar wij vinden dat enkele tientallen jaren niet blijvend is. Als je een gebied een blijvende functie geeft, dan moet je die functie ook blijvend faciliteren vanuit bijvoorbeeld de ruimtelijke ordening en het waterbeleid. Is het de politiek duidelijk wat dit 'blijvend' betekent voor bijvoorbeeld de waarde van de bedrijven in het economisch verkeer? Of bijvoorbeeld de mogelijkheid om hypotheek of krediet bij de bank aan te trekken bij het doen van bedrijfsinvesteringen?

Kortom, LTO-Noord heeft heel veel vragen bij de voor het gebiedsproces geformuleerde uitgangspunten. Die uitgangspunten leggen bij voorbaat een grote druk op zo'n gebiedsproces. Niettemin willen wij in principe meedoen aan een dergelijk gebiedsproces. Het is vanuit onze positie bijzonder verleidelijk om daaraan ook onze eigen randvoorwaarden te stellen. Misschien was dat zelfs wel verstandig. En toch doen we dat juist niet, juist om het gebiedsproces een kans te geven: je gaat met elkaar op weg, maar weet niet langs welke weg en waar je uitkomt.

In Groot Wilnis Vinkeveen loopt een gebiedsproces dat tot nu toe door alle partijen positief gezien en gedragen wordt: het zogenaamde Utrechts model volgens Bart Krol. Maar zo'n proces vraag wel tijd en maatwerk, 4 a 5 maanden is in dit geval te kort. Ook uit oogpunt van draagvlak en communiceren met het gebied kan er nooit een goed plan liggen in 4 a 5 maanden, dus commissieleden, rek dit op tot minimaal een jaar. En bovendien, tijd heelt wonden.

Commissieleden, geef een nieuw gebiedsproces met provincie, gemeente, waterschap, LTO, leefbare velden en bewoners, een nieuw gezicht met nieuwe mensen een nieuwe kans om tot een duurzame oplossing te komen.

Ik dank u voor uw aandacht.'

De voorzitter geeft de commissieleden de gelegenheid tot het stellen van vragen.

Mevrouw Dekkers vraagt de heer Pronk of hij het gestelde door de heer Peek dat LTO om de tafel wil gaan zitten voor nader overleg en daartoe een oproep doet aan de bewoners, ondersteunt of daartoe een mogelijkheid ziet.

De heer Pronk antwoordt dat de inhoud van de twee brieven van de reflectiegroep duidelijk is. Het vertrouwen in de heer Binnekamp is volledig onderuit gehaald. Vertrouwen kun je niet kopen, dat moet je winnen.

Mevrouw Dekkers stelt dat na de publicaties in de pers de heer Binnekamp min of meer het boetekleed heeft aangetrokken, vandaar haar vraag of de heer Pronk toch wellicht voornoemde mogelijkheid ziet, om zo de specifieke kennis en ervaring bij de bewoners van de polder in te kunnen brengen.

De heer Pronk zegt dat hij die vraag niet meer zelf kan beantwoorden. Het gaat er niet om wat hij er zelf van vindt, maar of de bewoners dit willen. Daarvoor is echter tot nu toe teveel gebeurd, de situatie lijkt onherstelbaar.

De voorzitter verzoekt alle sprekers de discussie niet toe te spitsen op één persoon maar centraal te stellen, zodat de standpunten duidelijk worden. Het gaat om de inhoud, om een zeer belangrijk onderwerp, de toekomst van de bewoners en het gebied. Door een inhoudelijk debat kunnen de Statenleden de benodigde kennis en informatie meekrijgen – met name van de insprekers – ten behoeve van een juiste besluitvorming.

De heer Peek herhaalt dat hij wil starten met een nieuw gebiedsproces, met nieuwe mensen en gezichten.

Mevrouw Beukema vraagt de heer Pronk of hij, afgezien van het proces, begrijpt dat de provincie een oplossing moet vinden voor de brakke uitlaat in de boezems en de rest van het gebied.

De heer Pronk zegt dat al die jaren geen geloof is gehecht aan hetgeen de bewoners zeiden en hun gebiedskennis, namelijk dat dit probleem voor hen niet zo herkenbaar was. Erkend wordt dat de zoutbelasting als probleem is overgebleven en daar moet inderdaad een oplossing voor worden gevonden – ondanks dat wordt geroepen dat dit 'van Brussel moet'. Die oplossing was dat met elkaar naar een oplossing zou worden gezocht en een paar dagen later was die al ingevuld. Dat is het probleem. Voor € 225 mln. moet er toch een oplossing kunnen worden gevonden naar sprekers idee.

Mevrouw Van Gemert stelt dat de realiteit is dat de heer Binnekamp voorlopig gedeputeerde blijft. De bewoners kunnen zichzelf nu buiten spel zetten of toch weer in gesprek gaan. Deze problematiek heeft niet alleen met de heer Binnekamp te maken maar ook met de Staten, en de vraag is hoe partijen weer rond de tafel kunnen komen, gegeven het feit dat de heer Binnekamp een rol zal blijven spelen.

De heer Pronk antwoordt dat hij niet vanavond namens alle betrokkenen kan zeggen dat er weer om de tafel kan worden gezeten. Hij stelt nogmaals dat er teveel is gebeurd om met dezelfde spelers verder te gaan.

Mevrouw Van Gemert vraagt of het een mogelijkheid zou zijn de communicatie met de reflectiegroep via een andere persoon te laten lopen.

De heer Pronk vraagt zich af of dit dan niet een surrogaatoplossing zou zijn.

De heer Snyders zegt dat MU na een bezoek aan De Ronde Venen geschokt was door de mogelijke agenda's die daar lagen toen de plannen werden ingezien. Het eerste gevoel bij spreker, namelijk dat het proces helemaal fout ging, veranderde: de verschrikkelijke plannen zijn in ieder geval nog niet door. Er vindt dus voortschrijdend inzicht plaats. Het geloof dat door de bewoners wordt opgezegd is voor MU nog niet aan de orde. De heer Binnekamp heeft inderdaad voor zijn beurt gesproken, maar aan de andere kant, als er vernieuwing moet plaatsvinden moet er nieuw vertrouwen worden neergelegd. Spreker vraagt zich af of het juist niet helend zou zijn om heel open naar elkaar uit te

spreken wat er op tafel ligt en van daar uit verder te gaan, in plaats van mensen af te branden. Daardoor ontstaat immers geen oplossing.

De heer Pronk stelt dat deze fase zich al een keer heeft voorgedaan, namelijk bij de ondertekening van het watercontract door staatssecretaris Huizinga. Er zit dus sprake van een patroon in en nu is de emmer overgelopen.

De heer Kloppenborg vraagt of het er op 31 oktober op leek dat er geen randvoorwaarden meer zouden zijn.

De heer Zaal antwoordt dat er toen duidelijke afspraken zijn gemaakt, dat de betrokkenen bereid waren aan te horen wat de nieuwe ontwikkelingen zouden kunnen zijn en aan de hand daarvan nader zouden beslissen. De heer Binnekamp zei toen dat de zes strategieën van de tafel waren en dat met de bewoners als gelijkwaardige partners een zevende strategie zou worden bedacht, met daarbij evenveel zeggenschap als de andere partijen, en dat er pas naar buiten zou worden getreden als er overeenkomst was. Met dat uitgangspunt voor ogen is de reflectiegroep met een goed gevoel huiswaarts gegaan. Dit werd dus met handen en voeten getreden waardoor het vertrouwen is verdwenen.

De voorzitter stelt voor over te gaan tot het volgende agendapunt.

3. Statenvoortel Groot Mijdrecht Noord

Mevrouw Dekkers verwoordt het standpunt van de CDA-fractie als volgt.

Er is veel gesproken en geschreven over de polder, en dan weet iedereen over welke polder het gaat. Tijdens de Algemene Beschouwingen die vorige week zijn gehouden heeft de CDA-fractie het volgende over de polder gezegd: 'Er was vertrouwen tussen bewoners en gedeputeerde Binnekamp. Er zou met elkaar gewerkt gaan worden om de inrichting van de polder vorm te geven op basis van de uitgangspunten. Echter het vertrouwen van de mensen in de polder, dat al niet erg groot was, heeft een duw gekregen door berichten in de media. Gedeputeerde Binnekamp heeft, en dat stelt het CDA op prijs, geprobeerd de schade te beperken. De fractie wil graag meedenken over hoe de provincie samen met de bewoners vorm kan geven aan de zevende strategie. Vertrouwen is er niet zomaar, daar moet aan worden gewerkt en erbij realiseren dat het iets broos is. Vertrouwen moet ook van twee kanten komen. Het is aan beide partijen om dit proces een kans te geven.' Tot zover het citaat.

Terzake het voorstel zelf onderschrijft het CDA het standpunt van GS dat geen van de zes strategieën voldoet aan de gestelde voorwaarden, namelijk: de problemen worden in voldoende mate opgelost en de strategie is betaalbaar.

Het voorstel om een nieuwe, zevende variant op te stellen die een combinatie is van de verschillende strategieën is naar de mening van de fractie een goed voorstel, mits deze voldoet aan de genoemde voorwaarden:

1. een zo duurzaam mogelijk watersysteem;
2. het versterken van de natuurwaarden en het realiseren van een verbinding tussen Botshol en de (nog te ontwikkelen) natuur in Marickenland;
3. een voor de komende tientallen jaren blijvende landbouwfunctie in een deel van de polder;
4. zicht op financiële dekking.

Dit zijn naar het idee van het CDA de kaders waarbinnen het mogelijk moet zijn om tot een zevende variant te komen die duurzaam, haalbaar en betaalbaar is.

Onder het kopje realisatie worden een aantal belangrijke stappen en een tijdspad genoemd waarbinnen dit gehaald moet worden:

1. binnen 4 tot 5 maanden moet het voorstel er liggen;
2. een gericht onderzoek naar deze variant, onder meer naar de meest optimale manier waarop water- en natuurdoelen zoveel mogelijk worden gehaald;
3. een kostenberekening en zicht op financiële dekking;
4. overleg met betrokken overheden, bewoners en maatschappelijke organisaties.

In een ander deel van de provincie, namelijk in het Reconstructiegebied Gelderse Vallei, zijn goede ervaringen opgedaan met wanneer er samen met anderen wordt gewerkt aan een gebiedsvisie. Door op deze manier te werken, wordt het broodnodige draagvlak met bewoners en organisatie gecreëerd dat nodig is bij de uitvoering.

Dit is de reden waarom het CDA wil voorstellen om een gebiedscommissie in te stellen om de nieuwe variant uit te werken, uiteraard binnen de gestelde randvoorwaarden, en met daarin een vertegenwoordiging van provincie Utrecht, gemeente De Ronde Venen, Natuurmonumenten, LTO, Waterschap AGV en de bewoners. Op deze manier kan er binnen de randvoorwaarden optimaal gewerkt worden aan nieuwe variant waarin de verschillende belangen goed tegen elkaar zijn afgewogen en waar draagvlak voor is. In het aangrenzende gebied zit de gebiedscommissie De Venen met grotendeels dezelfde vertegenwoordiging. Een link naar deze commissie zou te overwegen zijn. Terzake de communicatie kan worden gesteld dat, gekeken naar de reacties die direct of vanuit de pers op het voorstel zijn gekomen, deze overwegend positief zijn geweest. Dat is goed, dat geeft vertrouwen om verder te gaan. De stappen die de komende tijd gezet moeten worden vragen om een zorgvuldig proces waar Provinciale Staten graag bij betrokken willen blijven. Goede communicatie is daarbij essentieel.

De heer De Vries vraagt bij interruptie of mevrouw Dekkers het, in het licht van een zorgvuldig proces, met hem eens is dat het voor de gedeputeerde zorgvuldiger zou zijn geweest eerst in deze commissie over het voorstel te spreken, alvorens hij in het gebied weer met de reflectiegroep gaat praten. Dan weet hij welke kaders hij meekrijgt en wat de opvattingen binnen de commissie zijn. Op basis daarvan kan hij het gesprek met de reflectiegroep aangaan.

Mevrouw Dekkers antwoordt dat dit zou hebben gekund, echter, er lag een besluit van GS en zij kan zich voorstellen dat de gedeputeerde op basis daarvan doet waarvan hij denkt dat gedaan moet worden. Hij is op pad gegaan nadat GS hadden besloten.

De heer De Vries blijft het onverstandig vinden om op pad te gaan zonder te weten welke dekking de gedeputeerde vanuit de Staten had.

Mevrouw Dekkers vervolgt haar betoog.

Zonder anderen te kort te doen, richt zij het woord tot de bewoners. Zij is begonnen met te zeggen dat de CDA-fractie graag wil meedenken over hoe de provincie samen met de bewoners vorm kan geven aan de zevende strategie. Om het grote belang aan te geven hoe belangrijk zij de rol van de bewoners vindt, wil zij hiermee afsluiten; hiermee is ook begonnen. Spreekster besluit met een citaat van wethouders Lambregts bij de Algemene Beschouwingen in De Ronde Venen: 'Ik kan mij goed voorstellen dat een deel van de bewoners zijn buik vol heeft van het overleg en er het liefst het bijltje bij neer wil gooien. Desondanks spreek ik hier de hoop uit dat de bewoners toch gaan meewerken aan het opstellen van de zevende variant. Beter dat er mét je wordt gepraat, dan alleen maar óver je.' Ook de CDA-fractie spreekt de hoop en de verwachting uit dat de bewoners mee gaan werken.

De heer De Vries stelt dat er in het nieuwe coalitieakkoord wordt gesproken over draagvlak voor de oplossing die gezocht moet worden. Hij wil graag van het CDA weten wanneer er naar haar idee voldoende draagvlak is voor de oplossing die uit het overleg naar voren komt.

Mevrouw Dekkers verwijst hiertoe naar het voorstel om een gebiedscommissie in te stellen naar het voorbeeld van de Reconstructiecommissie in De Gelderse Vallei. Daar is draagvlak en kan met elkaar verder worden gegaan. Spreekster heeft niet direct een definitie voor draagvlak voorhanden, het is een proces waarbij moet worden gegeven en genomen in het belang van het gebied.

De heer De Vries vraagt of, indien voor zo'n gebiedscommissie wordt gekozen, het CDA zich committeert aan de uitkomst van die commissie.

De voorzitter stelt voor de eerste termijn voort te zetten.

De heer De Vries zegt bezwaren te hebben tegen dit afkappen van het debat en graag antwoord wil hebben van mevrouw Dekkers.

Mevrouw Dekkers stelt dat indien er bij de commissie De Gelderse Vallei consensus is over een bepaald punt, het voor GS of PS heel moeilijk is om daarin te gaan schuiven.

De heer Balemans verwoordt het standpunt van de VVD-fractie als volgt.

Het leven tussen hoop en wanhoop is niet gemakkelijk en dat wordt niemand gegund. Spreker wil ingaan op het inhoudelijke aspect van het statenvoorstel en de communicatie. Het is goed om met de gedeputeerde nader van gedachten te kunnen wisselen over hoe nu verder te gaan.

De commissie Remkes heeft een uitstekend rapport neergelegd, met aanbevelingen maar ook met een opdracht, met name aan de provincie Utrecht. De commissie heeft geconstateerd dat er nader onderzoek nodig was, hetgeen ook heeft plaatsgevonden. De conclusie van ook de VVD was dat de zes bestaande strategieën in de oorspronkelijke versie geen van alle meer houdbaar zijn. Er zitten echter goede elementen in die strategieën en de kunst is nu, en tevens de vraag van spreker aan de gedeputeerde, om te bezien hoe deze elementen kunnen meewerken aan een oplossing die in de zevende variant wordt vorm gegeven. Gebleken is dat geen van de zes strategieën een duurzame oplossing is die ook haalbaar en betaalbaar is. Dit betekent voor de VVD dat de zes strategieën ook daadwerkelijk van tafel kunnen en dat geconcentreerd moet worden op de zevende variant waarbij vier elementen aan de orde zijn: duurzaam watersysteem, versterking van natuurwaarde, duurzame landbouw – dat zeker onderdeel moet vormen van nader onderzoek, geluisterd naar de opmerkingen van LTO – en een gedegen financiële dekking. Met name de eerste drie zijn van cruciaal belang voor de polder en de bewoners.

Dit betekent dat de VVD het voorstel van GS steunt. Spreker vraagt wanneer de resultaten kunnen worden verwacht. De gedeputeerde spreekt over eind april 2009, LTO-Noord stelt voor hier de tijd voor te nemen – 1 jaar. Wellicht dat ergens in het midden kan worden uitgekomen, in het licht van het technische onderzoek dat in die periode kan worden gedaan, maar vooral gezien het feit dat het vertrouwen moet worden terug gewonnen. Kan de gedeputeerde een tijdspad schetsen voor het proces. Spreker stelt vervolgens de communicatie aan de orde. Hij kent het dossier sinds 2007 en ook hij werd soms verrast door de mededelingen in de media en de bewoordingen in brieven heen en weer.

Niemand gunt, nogmaals, iemand het leven tussen hoop en wanhoop, maar er moet wel verder worden gegaan. De VVD zou het zeer betreuren als er geen stap verder wordt gekomen, met alle respect voor de gevoelens van de bewoners en goede bedoelingen van de gedeputeerde – die wellicht af en toe onhandig tot uiting zijn gekomen - want ook gedeputeerde Binnekamp en GS hebben de intentie om er met zijn allen voor een duurzame oplossing te kiezen. De weg tot nu toe is niet gemakkelijk geweest, maar het loont niet om achterom te blijven kijken. Aan de einder is wellicht een mooie oplossing te vinden waar waarschijnlijk niet ieder individueel mens in de polder of daarbuiten gelukkig mee is, maar waar wel allen van kunnen zeggen dat die recht doet aan de intenties van ieder in het gebied om er iets moois van te maken, waarbij rekening met elkaar wordt gehouden en een balans wordt aangebracht in wat moet worden bereikt: een duurzame, haalbare en betaalbare oplossing.

Spreker roept in die zin de gedeputeerde en de bewoners nadrukkelijk op om toch een poging te doen om stapje voor stapje te werken aan de wederopbouw van het vertrouwen. Zogezegd: er wordt nu stilgestaan bij een station, de trein gaat staat straks rijden. Spreker wil allen graag aan boord hebben; niet in de achterste wagon maar het liefst in de voorste wagon.

In die zin ondersteunt de VVD van harte de wens, ook geuit door het CDA, om een gebiedscommissie, een stuurgroep of iets dergelijks in te richten, om te zorgen dat alle betrokken partijen op basis van gelijkwaardigheid gaan samenwerken om tot een goed voorstel te komen voor de Staten, zodat de Staten een afgewogen oordeel kunnen maken.

De heer De Vries vraagt de heer Balemans of de VVD expliciet het uitgangspunt ondersteunt dat zoveel mogelijk de positieve effecten van de strategie Plas benut dienen te worden.

De heer Balemans antwoordt dat volgens de VVD de zes strategieën zoals ze in het format per strategie zijn weergegeven als totaalplaatje, van tafel mogen. Echter, er zijn ook positieve elementen te vinden in al die strategieën – die zijn niet bij elkaar gebracht in één strategie, anders was daar allang voor gekozen. Spreker heeft aan de gedeputeerde gevraagd ervoor te zorgen dat alle positieve elementen worden meegenomen in het onderzoek, en binnen dat onderzoek een balans te maken om te komen tot een oplossing. En wellicht zijn er elementen die buiten de zes strategieën te vinden zijn die dan ook moeten worden betrokken. De uitkomsten van de zes strategieën zijn voor de VVD van de tafel – van niets doen tot volledig plas – en er wordt nu gedacht over een zevende strategie waarvan de VVD graag zou zien dat alle positieve elementen die uit de strategieën zijn voortgekomen – aangevuld dus met eventuele andere – worden meegenomen in het nader onderzoek. Dit wil spreker graag bevestigd zien door de gedeputeerde, zodat er verder kan worden gegaan.

Mevrouw Beukema vraagt of de VVD dus van de kaderstelling af wil en weer bij 'af' wil beginnen, dat zij een aantal inhoudelijke aspecten over welke kant het op moet gaan, laat vallen.

De heer Balemans antwoordt dat de door hem genoemde elementen randvoorwaarden zijn, zodat de gedeputeerde met de betrokken partijen verder kan en kan zorgen dat een volgende variant verder kan worden uitgevoerd. De VVD laat niets vallen, zij vindt de gekozen richting goed, maar vindt het, gelet op de gevoelens over en weer en de discussies, niet goed om nu weer te beginnen met voorsorteren; daar wordt geen vertrouwen mee opgebouwd. Het is belangrijk dat partijen eerst weer met elkaar willen spreken om vervolgens lijnen uit te zetten, en dat niet vooraf zaken teveel worden uitgezet.

Mevrouw Fokker verwoordt het standpunt van de PvdA-fractie als volgt.

Wat er ook wordt besloten, het zal veel gevolgen hebben voor de bewoners. Wat het lastig maakt is dat de problemen niet te verenigen lijken met de individuele belangen die spelen, het is een ingrijpende discussie voor bewoners, maar er moet ook worden gesproken over de inhoud, want Provinciale Staten hebben een grote verantwoordelijkheid hierbij. Het gaat ook om de omliggende gebieden, er wonen 1,2 miljoen mensen in het beheergebied van het waterschap Amstel Gooi en Vechtstreek, en ook zij moeten meebetalen aan de technieken die moeten worden toegepast om te voorkomen dat het zoute water in het omliggende veen- en natuurgebieden schade aanricht. Het moeilijkste is om te blijven boeren in de polder. Het feit dat de polder een onderdeel is van de Natte As en de Ecologische Hoofd Structuur, een zeer essentiële schakel, betekent dat er ook voor veel inwoners van de Randstad veel afhangt van wat er met de polder gebeurt. Verder speelt de klimaatproblematiek, de locatie voor waterberging die in de polder mogelijk zou zijn, en de veiligheid. Ook de flora en fauna spelen een rol in de problematiek. De provincie heeft een rode kaart gekregen bij de duurzaamheidsmonitor terzake de biodiversiteit en de gedeputeerden hebben hiervan gezegd dat dit grote prioriteit gaat krijgen; de mensen van Staatsbosbeheer kunnen hier heel veel over vertellen.

De provincie moet als middenbestuur de opgaven in en rond de polder met elkaar verenigen, een optimale combinatie zoeken, die echter ook mensen kan benadelen. De rolverdeling moet daarbij duidelijk zijn: GS doen een voorstel maar PS besluiten. Ook de PvdA was verbaasd dat de gedeputeerde al met de zevende strategie het gebied in was getrokken terwijl Provinciale Staten er nog niets over had kunnen zeggen. De kaders voor het overleg dienen in het vervolgtraject duidelijk te zijn. Die kaders zijn wat de PvdA betreft nu te onduidelijk, te open.

De fractie was eerst teleurgesteld doen zij het voorstel ontving: weer uitstel, weer open randvoorwaarden. GS stellen in het voorstel voor om zoveel mogelijk de positieve elementen van de strategie Plas te benutten.

De heer Balemans stelt dat hij heeft gezegd dat in alle zes de strategieën positieve elementen zitten en dat hij heeft opgeroepen deze elementen, ongeacht uit welke strategie, mee te nemen.

Mevrouw Fokker zegt een van de positieve effecten is dat de onregelmatige belasting van brak water geen problemen meer zal zijn als er verhoging van het waterpeil plaatsvindt. Dus niet alleen vernatting in het oosten maar ook in het westen is peilverhoging nodig om zoute kwel tegen te gaan. Als dit niet gebeurt blijft het zoute water omhoog getrokken worden, hetgeen een onnatuurlijke situatie die is ontstaan door de drooglegging. Als de peilverhoging ook in het westen plaatsvindt kan de landbouw in suboptimale omstandigheden voortbestaan. Dan zal de vrees van de PvdA voor enorme schaalvergroting, zoals in Wilnis, onterecht zijn. Het voorstel van GS is in feite plan De Venen, met als extra eis een zo duurzaam mogelijk watersysteem. Dit betekent dus voortgang van uitvoering van staand beleid zoals de 400 ha voor vernatting in het oosten die het NMU in haar inspraak noemt. Voortgang van uitvoering van staand beleid is het vertrekpunt van de zevende variant. Terzake de duurzaamheidseis moet in 2015 aan de eisen van de Kader Richtlijn Water zijn voldaan, daar heeft het land nu eenmaal mee te maken, dat is niet 'schermen met'. Uit het rapport van de Rekenkamer blijkt dat de provincie vanuit de wateropgave achterblijft en niet aan de eisen voldoet, en dan komt 2015 wel erg dichtbij.

Voor de PvdA is in ieder geval een extra eis bij de zevende variant dat het chloridegehalte van het water van 5000 naar 500 mg per liter terug wordt gebracht, zodat er geen ecologische schade ontstaat. De fractie mist in de zevende strategie een essentieel onderdeel, ook in verband met de financiering door het rijk, en wat wel in de strategie Plas staat: de klimaatbestendigheid in de polder. Als in het oosten van de polder een moerasnatuur wordt gerealiseerd is daar waterberging mogelijk en wordt er volgens de fractie aan de twee eisen die het rijk stelt om mee te financieren, voldaan. Er ontstaat én een duurzame situatie én er wordt een bovenregionaal belang gediend. De fractie vindt dat er sowieso veel meer duidelijkheid had moeten zijn over de financiële mogelijkheden, omdat hier steeds de te kiezen strategie afhankelijk van wordt gesteld. Het is dus niet alleen zo dat die strategieën niet deugen, maar ze worden aan de kant geschoven omdat er geen financiën zijn. Wat de PvdA betreft moet daar heel voortvarend mee aan de slag worden gegaan en de fractie heeft hiertoe een aantal suggesties. Aan het Waterschap zou een hogere bijdrage kunnen worden gevraagd omdat er langjarige hoge kosten worden bespaard. Het provinciegeld tot en met 2011 is € 23 mln., voor daarna is er niets begroot. Hier zou ook een termijn van minstens 20 jaar moeten worden gehanteerd. Een andere suggestie is het Deltafonds dan wel de FES gelden, omdat ook de commissie Veerman aangeeft dat de klimaatbestendigheid grote prioriteit moet hebben en daarom een bijdrage aan de polder kan worden geleverd. Een andere financieringsbron zou de publiek-private samenwerking kunnen zijn. Het college van Rijksadviseurs is voorstander van kleinschalige woningbouw en zou ook een financieringsbron kunnen zijn. Verder schijnen er nog veel andere potjes in Het Groene Hart te zijn, buiten de AVP-gelden, die ook benut zouden kunnen worden.

De PvdA wil GS de gelegenheid geven om de zevende variant uit te werken vanuit het gegeven dat het niet alleen een gebiedsproject is, het gaat om veel grotere belangen. Hierbij moeten wel de belangen van de bewoners heel zorgvuldig worden gewogen en daar zijn ook diverse vergoedingsmogelijkheden voor. Bij de uitwerking van de zevende variant kan het staand beleid niet worden gewijzigd en er moet aan de eisen van duurzaamheid worden voldaan, waarvan GS hebben gezegd dat het prioriteit heeft. De PvdA ziet het liefst dat de huidige vier randvoorwaarden worden aangescherpt, maar daar zal geen statenmeerderheid voor zijn. Spreekster vraagt de gedeputeerde toch met een aanscherping te komen en daar de stem van de coalitie voor te krijgen.

De PvdA staat voor duidelijkheid, ook als besluiten pijn doen, en pleit voor een snelle besluitvorming, niet weer eindeloos 'polderen'. De fractie spreekt de hoop uit de bewoners en alle andere betrokkenen weer aan het overleg willen deelnemen.

De heer De Vries vraagt mevrouw Fokkema of zij niets ziet in een gebiedscommissie.

Mevrouw Fokker antwoordt dat de PvdA een gebiedscommissie wel als een oplossing ziet, maar dan met een heel duidelijk kader. Het kan niet zo zijn dat alleen de bewoners kunnen besluiten wat er gebeurt, dat is een beetje de indruk die nu wordt gewekt.

De heer De Vries vraagt of de PvdA dan op de koop toe neemt dat het proces langer zal duren. Mevrouw Dekkers zegt dat het CDA met het voorstel voor een gebiedscommissie niet de indruk heeft gewekt dat alleen de bewoners aan tafel zitten. Zij heeft aangegeven welke partijen in de commissie vertegenwoordigd zouden kunnen zijn.

Mevrouw Fokker zegt weinig van het CDA te horen over het bredere belang dat de besluitvorming moet dienen.

Mevrouw Dekkers heeft aangedrongen op inspraak van de bewoners omdat zij heeft gezien dat daar op dit moment het grootste probleem ligt.

De heer Balemans meent dat het bredere belang juist zou kunnen zijn het feit dat genoemde groeperingen in een gebiedscommissie op gelijkwaardige basis met een voorstel kunnen komen, dat daarna uiteraard door GS beoordeeld moet worden en vervolgens wordt omgezet in een voorstel aan de Staten die een besluit nemen. Hiermee worden in ieder geval de situaties in de afgelopen jaren voorkomen.

Mevrouw Van Gemert verwoordt het standpunt van de SP als volgt.

De SP is voorstander van een brede gebiedscommissie. Het is duidelijk dat verplicht verhuizen en onder water zetten van kostbare grond nooit op 100% draagvlak kan rekenen, maar draagvlak is wel het punt waarover de gemoederen steeds hoog oplopen en een van de heikele punten van dit dossier is. De zevende strategie is een mix van de andere strategieën, de goede elementen worden eruit gehaald, met name uit de strategie Plas. Waarom niet een mix van alle goede elementen uit alle strategieën, er zullen ongetwijfeld ook goede dingen in de strategie Niets Doen staan. Het gevoel is ook enigszins dat van de 'open deur', dit soort zaken hadden ook eerder bedacht kunnen worden. Het feit dat er niet voldoende middelen voorhanden zijn is ook al heel lang bekend, zonder dat bekend werd dat de 2500 woningen niet in het Groene Hart neergezet kunnen worden. Er wordt vanavond geen beslissing genomen, de mening van betrokkenen wordt aangehoord, maar de SP hoopt dat er wel een doorstart kan worden gemaakt. De fractie kan zich voorlopig wel vinden in het voorstel voor de zevende strategie, maar is wel kritisch als het gaat om het onder water zetten van stukken kostbare grond. De SP is benieuwd naar de reactie van de gedeputeerde op de gang van zaken in de afgelopen maand. Dit debat kan niet worden gevoerd zonder naar de rol van communicatie en die van de gedeputeerde daarbij te kijken.

Het is spreekster niet duidelijk hoe verder te gaan, nu de bewoners niet bereid zijn verder te praten. Zij hebben de kennis en altijd gekeken naar duurzame oplossingen. Het is voor de SP belangrijk om deze situatie weer goed te krijgen. De fractie wil graag een reactie van de gedeputeerde op de motie van gemeente De Ronde Venen en hoopt dat hij nader ingaat op zijn rol. Waar rook is, is vuur, en het lijkt spreekster dat de zaken die in de media zijn gekomen, niet per ongeluk zijn gegaan. Zij wil graag van de gedeputeerde een nadere toelichting hierop.

In de zevende strategie wordt geen invulling gegeven aan de elementen die meegenomen moeten worden: wat is een zo duurzaam mogelijk watersysteem, welke natuurwaarden moeten hoe versterkt worden. Zolang deze niet zijn ingevuld, wordt er veel te lang voortgekabbeld. De strategie valt en staat ook met de financiën, de beschikbare middelen zijn bij de verschillende varianten doorslaggevend geweest voor het niet verder gaan ermee. De SP is benieuwd hoe het dan nu gaat, wat de volgorde van het proces is: wordt er eerst gekeken hoeveel geld er bij elkaar kan worden gesprokkeld en wat er vervolgens mee kan worden gedaan, of wordt eerst gekeken naar de beste elementen uit de strategieën en daarna geconcludeerd dat de nieuwe variant niet betaalbaar is. De fractie hoopt dat de gedeputeerde wat meer kan zeggen over de financiering, of er bijvoorbeeld al een gesprek is gepland met mevrouw Huizinga, hoeveel van de EHS-gelden ingezet kunnen worden.

De SP heeft nog een aantal vragen. Gaat de woningbouw in de toekomst nog een rol spelen in de polder, is er al over nagedacht als er mensen moeten gaan verhuizen, is de waterberging een doel en zo ja, dan heeft dat gevolgen voor de strategie en de financiën. De fractie is blij dat landbouw wellicht

mogelijk blijft tot 2050 en hoopt dat dit een harde toezegging kan zijn. De SP is ook blij dat de strategie Plas als enige optie voorlopig van tafel is.

Tot besluit moet worden gesteld dat de communicatie wederom geen schoonheidsprijs verdient, niet naar de Staten en niet naar de bewoners toe. De fractie vindt het onbegrijpelijk dat er zo 'oenig' gecommuniceerd blijft worden op dit zeer gevoelige dossier. In de vorige Statenvergadering is al duidelijk gemaakt dat dit nooit meer mag gebeuren. De SP is benieuwd hoe de gedeputeerde de communicatie en het proces weer op gang denkt te krijgen.

Mevrouw Beukema verwoordt het standpunt van GroenLinks als volgt.

Groot Mijdrecht Noord is een groot probleem, met name voor het gebied buiten de polder. Ondanks het feit dat het voorstel nog steeds zegt uit te gaan van een duurzame oplossing van de waterproblematiek, heeft GroenLinks toch grote moeite met het voorstel. Bij het proces bij dit moeilijke dossier worden steeds weer brokken gemaakt, juist omdat het bewoners treft die niet in het gebied wonen dat het probleem heeft. Het proces heeft niet de combinatie van helderheid en communicatie, van overleg en daadkracht die bij zo'n moeilijke opgave noodzakelijk is. Nu is er weer vertraging en onduidelijkheid. Geen enkele oplossing zal voor de bewoners pijnloos zijn, maar duidelijkheid en toelichting moeten zorgvuldig en op tijd komen. Wordt dit proces nog wel tot een goed einde gebracht. De fractie vindt de formuleringen van de doelstellingen en randvoorwaarden nogal boterzacht en er is geen minimum voor een vereiste oplossing gesteld. Wat is bijvoorbeeld een zo duurzaam mogelijk watersysteem. In het conceptbesluit staat als randvoorwaarde dat de landbouw een blijvende toekomst moet hebben. Dat kan heel goed tegenstrijdig zijn met het noodzakelijk verminderen van de enorme brakke kwel, en is nu juist een voorwaarde die het proces klem kan zetten. GroenLinks kan hier niet meer akkoord gaan, dit is illusiepolitiek.

De fractie is tevreden over het feit dat VROM niet meegaat met grootschalige woningbouwplannen, maar nu ontstaat er wel een financieel gat. De gedeputeerde heeft onlangs nog helder en overtuigend aangegeven dat substantiële rijkssteun pas te verwachten is als er voor werkelijk duurzame oplossingen wordt gekozen. Waar is nu die garantie dat er niet in de slechtste van twee werelden terecht wordt gekomen: én geen geld én geen duurzame oplossing. En hoeveel tijd is er nog om de toekenning van de rijkssteun niet in gevaar te brengen.

Voor Provinciale Staten is het belangrijk om zicht te hebben op het bereiken van de doelen.

GroenLinks heeft daar gisteren een aantal personen over gesproken, waaronder de terreinbeheerders, waarbij een aantal zaken naar voren kwam. 1) Het is verstandig om onderscheid te maken tussen het oostelijk, venige, kwetsbare deel waar de kwel zoet is, want het komt uit de Vinkeveense Plassen. Dat gebied is al bestemd als EHS en hier moet veenmoeras komen, zoals dat eigenlijk al in 1992 in de plannen is gezet. Dat moet ook een robuust deel van de Natte As gaan worden. Hier is vanwege de sterke bodemdaling landbouw volgens alle onderzoeken en rapporten onhoudbaar. Daarover kan helder en duidelijk worden gecommuniceerd, dat moet niet langer in het midden worden gelaten en zorgvuldig worden gecommuniceerd. 2) Het hoofdprobleem blijft de enorme uitlaat van brakke kwel uit het westen van de polder, die biodiversiteit in natuurgebieden maar ook gewone wateren onmogelijk maakt, en de KRW-doelen onhaalbaar, zoals de gedeputeerde op mondelinge en schriftelijke vragen heeft bevestigd. Voor het westen geldt dat de enorme brakke kwel óf moet worden teruggedrukt, waarvoor peilverhoging nodig is of dat het wordt afgevoerd naar een plek waar het geen kwaad kan. Staatsbosbeheer heeft na de desastreuze droge zomer van 2003 onderzoek gedaan en kwam tot de conclusie dat als de chloridevracht en voedselrijkdom met de helft afname, de eenvoudige soorten zich kunnen herstellen. De gebiedseigen meer kwetsbare krabbescheer moet dan nog maar even op zich laten wachten. De waterkwaliteitsproblemen die deze brakke kwel veroorzaken moeten wat GroenLinks betreft dan ook tenminste tot de helft worden teruggebracht. Waarom is een dergelijk op het oplossen van het probleem gericht doel geen randvoorwaarde. En waarom wordt niet als randvoorwaarde het behalen van de minimale KRW-doelen, zoals ecologisch gezond water op een eenvoudig niveau, opgenomen. De biodiversiteit van de provincie Utrecht is niet zo best en één van de

oorzaken is deze brakke kwel. Want waar gaat het om: het waterkwaliteitsprobleem. Substantiële oplossing daarvan is randvoorwaarde nummer één. Is de gedeputeerde het daar mee eens. GroenLinks heeft eerder gezegd dat zij het uitroken van boeren een onwenselijke strategie vindt. Zal aan de landbouwers die eventueel in het noordwesten kunnen blijven boeren, duidelijk worden gemaakt dat er in de toekomst geen peilverlaging zal worden doorgevoerd en dat ze juridisch geen recht hebben op vergoeding van de kosten van de suboptimale productie omstandigheden, zoals de gedeputeerde in een antwoord op een schriftelijke vraag van spreekster heeft aangegeven. Zij begrijpt namelijk niet dat boeren en hun zonen bereid zijn om in steeds slechtere omstandigheden te boeren. Concreet vindt GroenLinks: 1) De passage over de landbouw als randvoorwaarde in het besluit moet vervallen. 2) Is de gedeputeerde bereid bij de randvoorwaarden toe te voegen: de variant moet leiden tot een vermindering van de chloridevracht, zodanig dat de soorten zich kunnen herstellen en de minimale KRW-doelen kunnen worden behaald. 3) In het oostelijk deel moet sprake zijn van realisering van de EHS, van kerngebieden natuur en niet slechts van een verbinding tussen Botshol en Marickenland.

Mevrouw Dekkers vraagt of zij het goed heeft begrepen dat GroenLinks er voor pleit dat de hele polder onder water komt.

Mevrouw Beukema antwoordt dat GroenLinks pleit voor sterke vernatting met veenmoeras in het oostelijk deel. In het westelijk moet de brakke kwel óf worden weggevoerd óf er moet peilverhoging plaatsvinden.

Mevrouw Dekkers vraagt waarom dan wordt gesteld dat de randvoorwaarde eruit moet dat voor de komende tientallen jaren een blijvende landbouwfunctie in een deel van de polder mogelijk moet blijven.

Mevrouw Beukema zegt dat indien dit als voorwaarde wordt gesteld en het in conflict komt met een duurzame oplossing, de provincie zichzelf klem zet.

Mevrouw Dik verwoordt het standpunt van de CU-fractie als volgt.

Er liggen twee uitstekende rapportages van de commissie Remkes over de waterproblematiek in de polder Groot Mijdrecht. Er is duidelijk in kaart gebracht wat de gevolgen zijn van de zes strategieën voor water en bodem in Groot Mijdrecht zelf en de omliggende polders. Deze strategieën zijn inmiddels voldoende besproken. Er is één onderdeel uit de aanvullen rapportage dat de CU nog wil onderstrepen en dat is het onderscheid dat wordt gemaakt tussen oost en west. Het is duidelijk dat de problematiek in het oostelijk deel van Groot Mijdrecht Noord zodanig is dat de landbouw hier geen perspectief heeft. In het westelijk deel daarentegen daalt de bodem minder snel dan aanvankelijk werd gedacht. In dit deel van de polder zijn er dan ook onder bepaalde voorwaarden tot 2050 mogelijkheden voor de landbouw. Toen spreekster dit las was haar eerste gedachte: hier moet iets mee worden gedaan, dit kan niet worden genegeerd.

Hier is duidelijk dat geen van de zes strategieën voldoet aan alle criteria waarmee men heeft te maken. Criteria zoals die ook in het nieuwe coalitieakkoord zijn opgenomen: duurzaam, haalbaar en betaalbaar. Zo is de strategie Plas een strategie die wel een oplossing kan bieden voor de waterproblematiek, maar zoals gisteravond werd gezegd tijdens een bijeenkomst met onder andere Natuurmonumenten en Staatsbeheer: niet een strategie die als vanzelf goed scoort op de natuurladder. Bovendien is deze strategie onbetaalbaar nu het rijk zich heeft uitgesproken tegen het plan om 2500 woningen in dit gebied – onderdeel van het Groene Hart – te realiseren.

GS hebben nu een voorstel gedaan voor een vervolgtraject en komen daarbij op een zevende strategie. Niet een heel nieuwe strategie, maar, zoals in het Statenvoorstel staat beschreven, een combinatie van verschillende strategieën, waarbij de positieve effecten van de strategie Plas het uitgangspunt zijn. Volgens spreekster is dit overigens niet strijdig met de woorden van de heer Balemans over de positieve effecten van de verschillende strategieën. Dit betekent voor de CU, zoals ook het eerste uitgangspunt luidt, dat er een duurzaam watersysteem moet komen. Er klinkt hierop nog wel wat

kritiek, alsof het hier om een vage formulering zou gaan, een kader dat onvoldoende helder is. Volgens de fractie is deze kritiek niet geheel terecht. Het watersysteem moet namelijk zo ingericht worden dat de waterkwaliteit in Groot Mijdrecht en omliggende polders uiteindelijk voldoet aan de eisen die de KRW stelt. In vorige vergaderingen is dit ook steeds aangegeven door de gedeputeerde.

De rapportages van de commissie Remkes gingen over water en bodem. GS noemen als tweede uitgangspunt voor de zevende strategie de versterking van natuurwaarden. De CU vindt het belangrijk dat hiervoor veel aandacht is bij het verdere onderzoek naar de uitwerking van deze strategie.

Over het behoud van de landbouwfunctie in een deel van de polder, het derde uitgangspunt, is in het begin van het betoog al gesproken. Het is een onderdeel uit de rapportages van de commissie Remkes waar men niet omheen kan en het is terecht dat de landbouw een plek krijgt in de gekozen strategie. Het laatste punt gaat over de financiële dekking. Natuurlijk moet deze solide zijn. De CU wil echter daarbij opmerken, zoals in de loop van de tijd steeds is gedaan, dat, wanneer bewoners zich elders moeten vestigen, zij een warme sanering tegemoet kunnen zien.

Uiteindelijk zal de zevende strategie binnen deze kaders een balans moeten vinden tussen de verschillende belangen: die van natuur, het belang van een goede waterkwaliteit en last but not least het belang van de bewoners. Een hele puzzel, maar de fractie heeft vertrouwen in de uitkomst.

De fractie heeft ook een vraag aan de gedeputeerde. Het advies van de Deltacommissie doet belangrijke aanbevelingen voor de waterhuishouding van het land. Eén van de adviezen luidt het benutten van diepe droogmakerijen voor waterberging. Deze waterberging is, dat wil spreekster heel expliciet benadrukken, zeker niet een doel voor Groot Mijdrecht Noord. Tegelijkertijd liggen hier mogelijk wel kansen. Ziet de gedeputeerde mogelijkheden om dit aspect in de onderzoeken mee te nemen.

Tot slot. Is de zevende strategie polderen in de polder? Je zou het bijna denken, omdat er nu geen expliciete ruimtelijke keuzes worden gemaakt. Dit is echter de negatieve betekenis die polderen heeft gekregen: blijven praten, iedereen krijgt een beetje zijn zin, duidelijke keuzes worden niet gemaakt. Polderen heeft echter ook een positieve kant: we gaan samen aan de slag om er iets goeds van te maken, waarbij ieder zijn eigen deskundigheid en ambities kan inbrengen. In het statenvoorstel wordt niet alles nauwkeurig ingevuld, maar wordt wel een duidelijke koers uitgezet. Het duurt dan wel iets langer voor er resultaat wordt geboekt, maar uiteindelijk resulteert dit overleg wel in draagvlak. Niet ieder zal gelukkig zijn met de uiteindelijke keuze, maar door met elkaar in gesprek te blijven ontstaat er hopelijk wel begrip voor de keuzes die gemaakt moeten worden. De gedachte van het CDA om een gebiedscommissie in het leven te roepen past hier goed bij; natuurlijk moet de uitkomst van dit proces binnen de kaders blijven die Provinciale Staten vaststellen en ook zal men zich rekenschap moeten geven van de uitkomsten van onderzoek dat volgt. De CU wil partijen dan ook oproepen om met elkaar in gesprek te blijven. De emotionele brief van de reflectiegroep na opmerkingen door GS is begrijpelijk en spreekster wil de opmerkingen vanuit GS zeker niet goed praten, maar zij wil de reflectiegroep ook oproepen om het overleg aan te blijven grijpen: dit is de kans. Men zit in elkaar in een proces en die trein rijdt verder. Volgens spreekster kunnen de betrokkenen beter instappen en meepraten dan zichzelf buiten spel zetten. Het gaat erom met zijn allen op het volgende station aan te komen, dat is het allerbelangrijkste. De CU roept GS op om de regierol op te pakken en in overleg met belanghebbenden voortvarend de onderzoeken ter hand te nemen, zodat duidelijk en helderheid in de eerste helft van 2009 kan worden gegeven. De bewoners van de polder hebben recht op deze helderheid.

De heer De Vries verwoordt het standpunt van D66 als volgt.

Bij de casus Groot Mijdrecht Noord gaat het om uitstel, onderzoek, nog meer onderzoek, een onderzoekscommissie, besluiteloosheid, coalitiepartijen die elkaar gijzelen en daarmee de voortgang van enige besluitvorming frustreren. En dan nu het voorstel om nog eens 5 maanden onderzoek te doen naar een nieuwe, zevende variant. Men kan zich afvragen hoeveel onderzoeken en varianten er nog nodig zijn alvorens er duidelijk komt over de toekomst van de polder en het omliggende gebied –

want ook dat moet niet worden vergeten. GS vragen in het voorstel carte blanche aan Provinciale Staten voor het opstellen van deze variant en het moment waarop deze aan PS kan worden aangeboden. Carte blanche omdat enerzijds de kaders naar de mening van D66 veel te ruim zijn, onvoldoende duidelijk en eigenlijk waterdun. Een aantal voorbeelden hiervan zijn de volgende. Er wordt gesproken over een combinatie van strategieën, maar dat zegt D66 niet zo veel. Wat wel helder is, is dat GS het liefst de plasvariant willen uitvoeren, maar ze zijn door het ministerie van VROM teruggefloten. De voorgenomen aantallen woningen ter financiering van de plas passen niet in het beeld van Het Groene Hart. Spreker kan zich herinneren dat voormalig SP-voorman Ton Witteman hier herhaaldelijk op heeft gewezen, maar GS waren zo zeker van hun zaak dat lustig werd voort geborduurd op de plasvariant. Dan zet het rijk de voet dwars en vallen alle plannen in duigen. VROM heeft de bodem onder de plas vandaan getrokken, de plas loopt leeg en droogt eigenlijk gedeeltelijk weer op in de zevende variant. Gedeeltelijk, omdat PS uit dit voorstel niet kunnen opmaken welke delen nu wel en niet onder water zullen worden gezet. De begrenzing van het gebied met de peilverhoging moet nog nader worden bepaald, staat er. Met de begrenzing van de Natte As in gedachten kan dit een zeer langdurig proces worden. D66 heeft weinig fiducia dat GS gelijktijdig met het in stand houden van het landbouwareaal ook durven te kiezen voor het omgekeerde, vernatting. Een ander voorbeeld is de tientallen jaren dat de landbouw nog gehandhaafd kan worden in delen van de polder, zij het suboptimaal. Welke delen bedoelen GS dan en wat verstaat men onder tientallen jaren. Is men niet bezig hier een soort sterfhuisconstructie te creëren, waarbij spreker refereert aan de woorden van de heer Peek van LTO. Wordt er in 2040 wederom de discussie aangegaan over vernatting van de rest. D66 is verbaasd over het feit dat GS de afgelopen periode niet gebruikt hebben om te onderzoeken welke delen nat en welke droog kunnen blijven. Alle gegevens zijn nu voorhanden, alles is uitonderzocht, of wordt dit weer een uitgebreid onderhandelingstraject dat sterk doet denken aan schaken in de polder, naar gelang schaken op de Heuvelrug.

En dan 'zicht op financiële dekking'. Ook dat is iets wat de fractie helemaal niets zegt. Zicht op iets is niet zeker. Verwacht mag worden dat als een plan wordt geproduceerd, bekend is met welke kosten er rekening moet worden gehouden en wat voor financiering daarvoor nodig is.

Dan de vergelijking die wordt gemaakt in de bijlage over de haalbaarheid van de verschillende opties die in eerste instantie in beeld waren. Er wordt gesteld dat de optie Niets Doen financieel haalbaar is. Maar als er wordt vergeleken met Plas, waarbij wordt gesproken over incidentele kosten van € 340 mln., en er gerekend wordt over een periode van 40 tot 42 jaar, dan blijken de kosten break even te zijn. Wat nu financieel haalbaar is, kan over 40 jaar wat betreft de plas net zo goed haalbaar zijn. Alleen, het gaat erom of men bereid is om daar in te investeren. Dat mist spreker in dit verhaal, het verschil tussen de incidentele en structurele kosten worden op één hoop geschoven en daarvan wordt gezegd wat wel en niet haalbaar is. Structureel ligt echter veel zwaarder op de maag dan incidenteel. Ook terzake de financiering heeft het D66 verbaasd dat in ieder geval wordt aangegeven dat de aankoop van gronden en opstallen wel financieel hard wordt gedekt – wat dat hard ook moge zijn – maar dat de natuurdoelstellingen het moeten doen met een vergezicht op financiering. Blijkbaar is dat toch iets minder relevant, maar het is juist een belangrijk onderdeel van de duurzame oplossing. Voor D66 is het helder dat de patstelling met het rijk over de financiering van een duurzame oplossing niet doorbroken is. Het rijk wacht met een financiële toezegging totdat GS met een haalbaar en duurzaam voorstel komen, terwijl GS de toezegging van het rijk willen om een haalbaar plan te kunnen ontwikkelen. D66 wil bij de zevende variant een financiële dekking zonder mitsen en maren en vraagt zich daarbij af hoe GS dit gaan oplossen.

Aan de andere kant bestaat de carte blanche uit het voorstel, waarbij GS zich op geen enkele manier lijken te willen committeren aan een datum waarop zij PS een besluit willen voorleggen en waarover de Staten een beslissing kunnen nemen. Het blijft allemaal in nevelen gehuld.

De conclusie van D66 is als volgt. Het is in Nederland zo dat flora en fauna geen stemrecht hebben, en met uitzondering van de Partij van de Dieren moet dat ook maar zo blijven. Aan de andere kant zitten hier gekozen volksvertegenwoordigers en die zijn hier om beslissingen te nemen, daar kunnen zij bij

volgende verkiezingen op worden afgerekend. Ook D66 is zich hier goed van bewust en toe bereid. D66 concludeert dat op basis van dit voortel de coalitie zich de mogelijkheid verschaft om dit probleem nog eens over de volgende verkiezingen heen te tillen. Wat D66 betreft worden de kaders nu scherper geformuleerd en worden GS gehouden aan het presenteren van een compleet plan, inclusief financiering, begin 2009 zijnde april.

Tenslotte nog een opmerking over de communicatie.

De heer Balemans merkt op dat de VVD graag zo snel mogelijk een duurzame, haalbare en betaalbare oplossing wil. De situatie voor de bewoners, tussen hoop en wanhoop geslingerd worden, moet niet te lang duren. Wat hem betreft wordt de beslissing nog in deze periode genomen.

Mevrouw Dik geeft aan dat ook de CU verwacht dat binnen nu en een half jaar de resultaten van de onderzoeken op tafel liggen. Zij sluit zich aan bij de heer Balemans, de bewoners hebben recht op duidelijkheid.

De heer De Vries vervolgt dat het helder voor D66 is dat welke variant ook uit de bus rolt, niet iedereen in het gebied hiermee zal instemmen. Dit betekent dat GS ook niet naar consensus moeten en hoeven streven. De belangen van de inwoners en van flora en fauna dienen eenzelfde gewicht te krijgen in de totale afweging. De miscommunicatie over de bijeenkomst van 31 oktober heeft de gedeputeerde naar de mening van D66 aan zichzelf te wijten. Zonder eerst het overleg met PS van vanavond af te wachten, is hij als een loopjongen van CDA en VVD het gebied in gestuurd om draagvlak te gaan bewerkstelligen. Echter, spreker vraagt zich af welk draagvlak GS nastreven: optimaal, suboptimaal. Wanneer is er volgens GS sprake van voldoende draagvlak. Met een duidelijk antwoord wordt ook duidelijk gemaakt wat de reflectiegroep kan en mag verwachten van de provincie. Spreker sluit zich aan bij de vraag die is gesteld over wat GS gaan doen met de uitspraak van gemeente De Ronde Venen, zoals verwoord in de motie.

De heer Bisschop verwoordt het standpunt van de SGP-fractie als volgt.

Het betoog van de SGP zal gaan over communicatie, procedure en inhoudelijkheid. In niet mis te verstane bewoordingen is in de brieven van de reflectiegroep en door de insprekers aangegeven dat het vertrouwen in gedeputeerde Binnekamp zoek is. De fractie heeft behoefte aan een toelichting door de heer Binnekamp, al is het maar om zijn positie en uitlatingen recht te doen.

Hoe wordt verder gegaan: terug naar proberen te 'lijmen'? Dit heeft zich al een keer eerder voorgedaan en het lijkt geen begaanbare weg. De SGP voelt er niet voor vanuit het gebied het ultimatum te krijgen dat de heer Binnekamp deze portefeuille niet meer kan beheren. Dat is geen terechte en zuivere benadering van de problematiek, hoe ingrijpend die ook voor de bewoners is. Het CDA heeft een prima optie op tafel gelegd met het voorstel voor het instellen van een gebiedscommissie, waardoor de besluitvorming enigszins wordt gedepolitiseerd, uit de directe bemoeienis van de provincie wordt gehaald en meer wordt gevermaatschappelijkt, zodat met de betrokken organisaties, een beetje parallel aan de Reconstructiecommissie, wordt gekomen tot een nieuwe variant. Over dit procedureel punt wil de SGP graag helderheid hebben en doordiscussiëren, wat spreker betreft een amendement waard is. Een tweede procedureel punt betreft de motie van gemeente De Ronde Venen. De SGP wil graag uitspreken dat hij de motie te afstandelijk vindt, in die zin dat het overkomt als: provincie, hier hebben jullie een probleem, en wij als gemeente eisen dat u als provincie etc. Echter, gemeente De Ronde Venen heeft een grote verantwoordelijkheid op dit punt, en die notie ontbreekt in de motie. Spreker vindt dat de gemeente, meer dan tot op heden, op haar verantwoordelijkheid in dit proces mag worden aangesproken, wat de uitkomst uiteindelijk ook wordt. Uiteraard moet de gemeente deel uitmaken van de gebiedscommissie: direct betrekken en direct medeverantwoordelijk maken.

Mevrouw Van Gemert geeft aan dat het college van De Ronde Venen behoorlijk verrast is geweest door de uitspraken van de gedeputeerde over gedwongen verhuizingen, terwijl daar een paar dagen

ervoor in een gesprek niet over werd gerept. Dan is het begrijpelijk dat dit door de provincie moet worden opgelost.

De heer Bisschop zegt de emotie wel te begrijpen, maar waar het hem om gaat is dat het provinciaal bestuur en gemeentelijk bestuur ieders verantwoordelijk moet blijven benoemen en dat zij elkaar daar ook op blijven aanspreken. Het gaat erom dat de gemeente zich moet uitspreken dat zij zich hiervoor wil inzetten. De verantwoordelijk ligt breder dan alleen bij de provincie.

Terzake de inhoudelijkheid. De SGP kan instemmen met het voorstel voor een zevende variant en is het van harte oneens met een ieder die vindt dat de kaders die in het statenvoorstel staan, te ruim zijn. Ze zijn eerder te beperkend. Als recht moet worden gedaan aan een ontwerptraject door een gebiedscommissie, is er een aantal zaken waar rekening mee moet worden gehouden. Er moet een aantal doelen worden gerealiseerd, maar de wijze waarop dat gebeurt kan aan de creativiteit van de gebiedscommissie worden overgelaten.

Mevrouw Fokker zegt naar aanleiding van het gestelde over de kaders dat de indruk die zij krijgt uit de reacties, bijvoorbeeld van LTO, is dat de situatie weer helemaal open ligt. Wordt dan niet het risico gelopen dat weer van voren af aan moet worden begonnen.

De heer Bisschop verwijst met zijn opmerking naar besluit 2A: een zo duurzaam mogelijk watersysteem. Dan zou hij tegen de gebiedscommissie willen zeggen dat het aan hen is om met behulp van (aanvullende) onderzoeken te bepalen wat het meest duurzame watersysteem is. Als daar vernatting op bepaalde plekken voor nodig is, verhoging van het waterpeil etc., kan dat daar uitkomen. Maar dat betreft meer de methode waarop een duurzaam watersysteem zou kunnen worden bereikt; om dat op een rijtje te zetten valt dan onder de verantwoordelijkheid van de gebiedscommissie.

De heer Kloppenborg meent dat de heer Bisschop doel en methode door elkaar haalt.

De heer Bisschop zegt dat het doel een zo duurzaam mogelijk watersysteem is, en de methode kan zijn waterpeil verhogen. Maar er zijn ook andere methoden. Bij besluit 2A staat: een zo duurzaam mogelijk watersysteem. Punt. De zin die daarna komt moet worden ingevuld door de gebiedscommissie. Het is een prima manier om de ins en outs van zo'n opdracht helder te krijgen en te bediscussiëren, zodat PS daar een goed besluit over kan nemen te zijner tijd.

De heer De Vries vraagt of hij een amendement van de SGP op het voorliggende besluit kan verwachten, omdat zij feitelijk de tweede zin bij 2A schrapt. Als de SGP het besluit wil ondersteunen moet zij ook de noodzakelijke aanpassingen plegen.

De heer Bisschop zegt in het statenbesluit Groot Mijdrecht Zuid te missen. Uit het rapport van de commissie Remkes blijkt dat het evident is dat Groot Mijdrecht Noord niet los kan worden gezien van Groot Mijdrecht Zuid. De overwegingen zijn spreker helder, maar hij vindt het onjuist. Elke toekomstige variant, gericht op Groot Mijdrecht Noord, moet zich uitdrukkelijk rekenschap geven van de relatie terzake de uitvoering van dat plan met Groot Mijdrecht Zuid. Anders is het geen voldragen variant.

Spreker wil graag in de Staten de discussie voorzetten.

De heer Snyders verwoordt het standpunt van de MU-fractie als volgt.

Het kan niet zo zijn dat met een voorstel waar de bewoners zich totaal niet kunnen vinden, wordt doorgegaan. Uiteindelijk ligt er een rapport waarin staat dat het brakke water het enige probleem is. Nagedacht moet worden wat men eigenlijk met het gebied wil. Men moet zich ook niet gek laten maken als men niet weet wat men wil. Tekort aan natte natuur wordt er geroepen, maar er moet naar het geheel worden gekeken. Wat kunnen op langere termijn de functies zijn van het gebied, met inbreng van de kwaliteit die er is. Dat zijn de bewoners, het landschap, de boeren. Een watersysteem duurzaam vorm geven kan op vele manieren en een daarvan is waterberging, of waterstructuren maken die recreatief interessant zijn. Dat vraagt echter om maatwerk en een proces. MU onderschrijft

derhalve de opmerkingen van de insprekers dat dit niet in 5 maanden kan. Het standpunt van De Ronde Venen is wellicht een reactie zoals in het verleden over de herverdeling, dat zij een ferm standpunt inneemt. MU vindt het voorstel van GS in principe een goede keuze. De zes strategieën wrongen aan alle kanten, er moet een nieuwe variant komen. Maar MU bepleit, net als de SGP, de kaders niet van te voren te beperken. Wie weet waar een gebiedscommissie mee komt. In die zin stelt MU voor ruimte te maken zodat er, als er afwijkende richtingen gaan ontstaan, geen guerrilla-bewegingen ontstaan, maar juist uitwerkingen worden bevorderd. Zo kunnen PS op een gegeven moment meedenken over de behalen kwaliteit en mede kunnen kiezen. Geen reflectiegroep maar medevormgevers, met het recht om ook afwijkende voorstellen aan te geven, waarom iets niet en wel kan. De kernvraag is: heeft de bevolking te maken met een overheid waarbij de deur dicht is of open. Dat is de vraag van MU aan de gedeputeerde: is het mogelijk dat in de gebiedscommissie een eigen positie kan worden ingenomen, en ook: wat heeft de gedeputeerde beoogd met zijn opmerkingen, of was het slip of the tongue. Alleen met duidelijkheid kan een nieuwe positie worden gecreëerd.

De voorzitter stelt voor de vergadering te schorsen en daarna gedeputeerde Binnekamp de gelegenheid te geven om de vragen te beantwoorden. Voorts verzoekt hij de commissieleden de tweede termijn zo kort mogelijk te houden, zodat ook in de Staten een debat mogelijk blijft.

De vraag doet zich voor om omwille van de tijd de tweede termijn niet te laten plaatsvinden, daarbij rekening houdend met de bezoekers.

Besloten wordt de tweede termijn zo kort mogelijk te houden en verder te debatteren tijdens de Statenvergadering.

Schorsing.

De voorzitter heropent de vergadering.

De heer Binnekamp gaat als volgt op de vragen en opmerkingen in.

In de laatste rapporten naar aanleiding van het rapport van de commissie Remkes wordt bevestigd dat er in Groot Mijdrecht Noord een probleem bestaat, maar dat de landbouwfunctie in een bepaald gedeelte, weliswaar suboptimaal, in het westen nog tientallen jaren kan voortduren. De bodemdaling gaat minder snel dan aanvankelijk werd gedacht, zij het dat er dan geen peilverlaging plaatsvindt. Als dit wel het geval is, zal de bodem gaan zakken. De resultaten van genoemde rapporten leidden tot de gedachte dat wellicht een variant kan worden bedacht waarin bijvoorbeeld de functie landbouw als randvoorwaarde wordt meegenomen en wordt getracht deze de komende tijd te realiseren. Spreker heeft dat idee in GS ingebracht, versterkt door het advies van rijksadviseur Bouwmeester aan de minister over de bouw van 2500 woningen, vooral bedoeld voor de financiering van de strategie Plas indien PS hiertoe zouden besluiten. GS waren niet alleen uit op Plas maar op realisatie van de beste combinatie van de zes strategieën, zodat deze financieel haalbaar zou zijn. Na genoemd advies is besloten definitief van de zes varianten af te stappen omdat ze enerzijds niet voldeden aan de randvoorwaarden van duurzaamheid, en anderzijds aan de randvoorwaarde van financiële dekking dan wel een combinatie daarvan. Spreker heeft gemeend op basis hiervan PS voor te stellen een nieuwe variant te zoeken. Het tegengaan van brakke kwel geldt voor zowel oost als west, maar er moet ook een natuurfunctie worden gecreëerd, het gaat dus om de drie elementen genoemd in het statenvoorstel. Omdat spreker verzekerd wil blijven van de financiële steun van het rijk en de FES gelden, heeft hij mevrouw Huizenga gevraagd of zij nog steeds bereid is om, als de variant wordt gewijzigd, deze te kwalificeren als duurzaam, waarop zij bevestigend heeft geantwoord. Ook heeft hij gevraagd of zij bereid is daar financiële middelen voor te vinden in haar begroting, waarop zij ook bevestigend antwoordde. Bij het rijk geldt de eis dat de uiteindelijke variant een duurzaam karakter moet hebben en een bovenregionale oplossing moet bieden. De FES-gelden aanvraag staat dus recht overeind. De zevende variant is niet zomaar een variant, maar een variant waarbij de positieve elementen uit de zes strategieën uiteraard zullen worden meegenomen, en waarvoor een volledige financiële dekking moet

zijn voordat het voorstel aan PS wordt voorgelegd. Vanuit V&W wordt dan gesproken over ca. € 30 mln. en betreffende de FES-gelden over ca. € 20 mln. De bijdrage van het Waterschap is op dit moment € 25 mln. alsook die van de provincie. Daarnaast is sprake van EHS-gelden van ca. € 40 mln. Alles bij elkaar genomen is er dus uitzicht op een grote financiële dekking.

De suggestie om een gebiedscommissie in stellen omarmt spreker van harte en hij zal dit gaan verkennen. De betrokken partijen zal worden gevraagd of zij bereid zijn om zitting te nemen in de commissie. Gelet op de besluitvorming op rijksniveau moet er een tijdsplan aangegeven worden om de gelden binnen te krijgen, en die tijd is inderdaad kort. Dit komt omdat de besluitvorming over de FES-middelen medio 2009 plaatsvindt.

Mevrouw Dik zegt dat ook is voorgesteld de gebiedscommissie te laten voorzitten door een onafhankelijk voorzitter en het verzoek is of de gedeputeerde deze suggestie wil meenemen.

De heer Binnekamp vindt dit een prima idee en hij heeft hiertoe al navraag gedaan.

De middelen vanuit het Waterschap liggen vast, maar met de op handen zijnde waterschapsverkiezingen moet wellicht een nieuw bestuur hierover besluiten. Wellicht moeten ook de Staten meer geld voteren voor dit thema, maar dat is op dit moment niet bekend. Dit is de reden waarom er tijdsdruk zit op de gebiedscommissie en het is belangrijk dat de partijen die daarin zitting hebben, bereid zijn om onder die tijdsdruk te werken. Spreker zal zijn uiterste best doen om bij de staatssecretaris en mevrouw Cramer te bevorderen dat uitstel van de besluitvorming mogelijk is. Als die ruimte er is, is de druk er een beetje af en kan de gebiedscommissie wat rustiger werken, maar niet zodanig dat het nog een jaar of langer gaat duren. Er moet een tijdsplan worden gegeven om ook PS een concreet voorstel te kunnen doen. Er wordt niet meer 'doorgepolderd', in het najaar van 2009 zal een duidelijk besluit worden voorgelegd.

Mevrouw Van Gemert vraagt of de gedeputeerde aan kan geven wanneer hij aan de gang gaat met het verkennen en het instellen van de gebiedscommissie. Gezien het feit dat dit voorstel op 8 december in de Staten wordt besproken, is het essentieel dat er een gebiedscommissie komt, voorgezeten door een onafhankelijk voorzitter, waarin de verschillende partijen deelnemen en de ruimte hebben om zelf experts aan te trekken. De bewoners hebben aangegeven dat zij deze mensen kunnen inzetten.

De heer Binnekamp zegt toe dat hij indien mogelijk vóór 8 december mededeelt of de genoemde organisaties bereid zijn om onder de genoemde voorwaarden zitting te nemen in de gebiedscommissie.

De heer De Vries wil graag van de gedeputeerde weten welk beeld hij bij de gebiedscommissie heeft en welke opdracht hij wil meegeven.

De heer Binnekamp antwoordt dat de opdracht op hoofdlijnen als volgt zal zijn: bekijk het gebied aan de hand van de laatste uitgebrachte rapporten, er zijn nu voldoende feiten en gegevens voorhanden. Kijk naar een ruimtelijke indeling van het gebied waarin de landbouwfunctie voor een bepaald percentage, de natuurfunctie voor een bepaald percentage en de waterfunctie voor een bepaald percentage kunnen worden ingevuld, met als voorwaarde dat moet worden voldaan aan het duurzaamheidskarakter. Dit betekent in sprekers beleving dat de ecologie niet meer door de lozing van brakke kwel op de wateren wordt verstoord.

Mevrouw Beukema vraagt of de gedeputeerde van plan is organisaties te zoeken die juist de problemen buiten het gebied in hun portefeuille hebben, zoals Staatsbosbeheer. Dit zijn organisaties die belang hebben bij de oplossing van het probleem.

De heer Binnekamp zegt toe dat dit zal worden bekeken, maar de gebiedscommissie moet ook niet al te breed worden gemaakt.

De randvoorwaarden zoals genoemd hebben betrekking op de grootste problemen en die spelen bij natuur, water en landbouw. Andere randvoorwaarden als ecologie en recreatie zijn zaken die bij de inrichtingsplannen kunnen worden meegenomen. Spreker voelt er nu niet voor om de huidige

randvoorwaarden uit te breiden, dit bemoeilijkt de besluitvorming. Het gaat hem om de opdracht: ruimtelijke indeling van het gebied op basis van water-, natuur- en landbouwfunctie.

De heer Snyders zegt dat de randvoorwaarden duidelijk zijn, maar dat er tegelijkertijd nu tijd is om inzichten uit te wisselen, hetgeen onherroepelijk tot maatwerk zal leiden. Als in de randvoorwaarden staat dat het waterpeil omhoog moet, kan daar nu meteen aan gekoppeld worden dat genuanceerd en vanuit de inbreng door de verschillende groepen wordt gekeken naar alle plekken, zodat het samenwerken aan de beste oplossing zich wel gaat ontwikkelen. Kan de gedeputeerde dat toezeggen. De heer Binnekamp antwoordt dat bekeken moet worden waar er water op moet worden gezet. Als, zoals door de heer Bisschop gesuggereerd, besluit 2A wordt aangepast, wordt daarmee het hart uit het voorstel gehaald omdat het water een belangrijke functie heeft in het duurzaamheidskarakter. Waar en hoe hoog er moet worden verhoogd, laat spreker graag over aan het oordeel van de gebiedscommissie.

Mevrouw Van Gemert vraagt of het verhogen van het waterpeil in nader te bepalen delen het hart van het voorstel is. Het debat ging er juist over om te streven naar een duurzaam watersysteem, dus eigenlijk ook wat mevrouw Huizenga heeft gezegd. Dan kan in de lijn van de heer Snyders worden bepaald om het maatwerk nader te bekijken en niet als voorwaarde in het besluit op te nemen. De heer Binnekamp antwoordt dat dit juist is waarvoor mevrouw Huizenga en mevrouw Cramer zich willen inzetten, omdat het een bovenregionaal karakter betreft met een duurzaamheidskarakter, wat betekent dat men af moet van teveel brakke kwelozing. Het gaat uiteindelijk om de kwaliteit. Het is van belang om in het gebied te kijken naar de klimaatbestendigheid op termijn en het gebied eventueel geschikt te maken voor het opvangen van water in de toekomst. Spreker geeft aan dat hij het voorstel tot verscherping van de randvoorwaarden niet zal overnemen omdat dit problemen kan geven bij de ruimtelijke invulling. De aanvullende randvoorwaarden zullen worden meegenomen bij de diverse MER's. Met het plan moet tevens worden voldaan aan de KRW en 2015 is de deadline, zij het dat er eventuele ruimte is tot 2027. In het kader van de KRW is het van belang dat er een oplossing wordt gevonden voor Groot Mijdrecht Noord. Het is niet mogelijk om 100% draagvlak te krijgen, maar waar is dat wel mogelijk. Wel zal worden geprobeerd zoveel mogelijk te bezien op welke wijze de belangen van de bewoners recht kunnen worden gedaan. Wat dat betreft zegt spreker op 31 oktober een goed overleg met de bewoners te hebben gehad waarbij met name is gezegd dat de randvoorwaarden overeind staan en dat met elkaar wordt gesproken over begrenzing. Zo staat het ook in het verslag. Er is met de bewoners ook gesproken over het gegeven dat een en ander nu concreet wordt, dat de situatie voor sommigen bedreigend wordt. Er is ook gesproken over warme sanering. Ook in het nieuwe voorstel zal dit een belangrijk punt zijn, er zal met betrokkenen goed om de tafel worden gezeten om te bezien hoe zij geholpen kunnen worden. Er is die avond inderdaad niet gesproken over aantallen, daar hebben de bewoners absoluut gelijk in en dat heeft spreker ook recht getrokken. Aan de wijze hoe het dan toch in de pers is gekomen is hij mede debet. De vraag van met name het ANP was hoeveel huizen er staan. Dat wist spreker niet uit zijn hoofd, dat is nagezocht en geantwoord is 33. Gevraagd werd aan welk percentage begrenzing wordt gedacht, en toen werd gesproken over 60/40, 25/75, uitgaande van de elementen landbouw, water en natuur. Achteraf heeft spreker zich gerealiseerd dat de conclusie dan snel is getrokken, hetgeen ook is gebeurd. De uitspraak over het aantal woningen dat er staat is een zeer ongelukkige geweest. Hij heeft niet gezegd dat er 120 of 130 mensen moeten verhuizen, maar die combinatie is snel gemaakt, en de uitkomst was hoogst ongelukkig. Er is wel gezegd dat er mogelijk mensen moeten verhuizen.

De heer Bisschop vraagt of er absoluut geen sprake van was dat er al een plan was, zoals gesuggereerd door de bewoners. Een gebiedscommissie gaat dus, rekening houdend met de randvoorwaarden, met een open mind en een open opdracht aan de slag.

De heer Binnekamp zegt er nergens een plan ligt. Op 31 oktober heeft een goed gesprek plaatsgevonden waarbij hij heeft gezegd dat hij graag ziet dat de bewoners meepraten over de invulling van de randvoorwaarden. Er zijn geen aantallen genoemd, wel is gezegd dat de situatie nu concreet en bedreigend wordt, en dat, indien het mensen betreft, de provincie daar met een warme sanering tegenover willen staan. De brief die de bewoners hebben geschreven heeft spreker voor kennisgeving aangenomen hetgeen hij zeer betreurt. Hij heeft inmiddels een brief terug gestuurd waarin hij ingaat op de ongelukkige uitlatingen over het aantal woningen en de percentages begrenzing. Spreker ziet dit niet als een belemmering om toch weer met de bewoners in gesprek te komen en nodigt hen van harte uit om in de gebiedscommissie zitting te nemen. Het overleg in de gebiedscommissie moet gebaseerd zijn op een duidelijke opdracht, het is geen open overleg in die zin dat er kan worden teruggedaan naar een paar jaar geleden. De tijdspanne zal met partijen worden besproken en essentieel is ook de bereidheid van het kabinet terzake uitstel van de besluitvorming over de FES-gelden. Spreker zal zijn uiterste best doen om hiervoor ruimte te creëren.

De heer Balemans vraagt of de commissie een afschrift kunnen krijgen van de brief die de gedeputeerde aan de bewoners heeft gestuurd.

De heer Binnekamp zegt dit toe.

Mevrouw Beukema zegt dat de gedeputeerde stelt dat het geen open proces is omdat er kaders moeten worden gesteld, maar elke poging om die kaders duidelijker in te vullen wijst de gedeputeerde af. Zij vindt dit tegenstrijdig. Zij denkt dat een gebiedscommissie zonder duidelijke kaders in een soort illusiepolitiek terecht komt, waarbij binnen een half jaar een oplossing moet worden verzonnen. De politiek heeft naar haar idee de verantwoordelijkheid om de kaders en de doelen heel duidelijk vast te stellen.

De heer Binnekamp antwoordt dat de randvoorwaarden vooral zijn bedoeld om een ruimtelijke planning te maken op hoofdlijnen, de begrenzing aan te geven en hoe de invulling kan worden opgepakt. De overige randvoorwaarden worden meegenomen in de MER's, er is nog ruim de tijd om dit soort zaken te bespreken. Ook en juist een MER moet uitgaan van ecologie etc.

De heer Bisschop stelt richting mevrouw Beukema dat indien een gebiedscommissie haar product maakt, niet alles al zoveel mogelijk van tevoren moet worden dicht getimmerd. Hij is het wat dat betreft eens met de gedeputeerde.

Mevrouw Beukema is het er niet mee eens dat mensen de opdracht krijgen om heel open te overleggen over zaken waar ze zelf waarschijnlijk pijn door moeten lijden. Als daar geen duidelijke kaders voor worden gesteld worden ze opgezadeld met een onmogelijke opdracht.

De heer Bisschop meent dat de kaders voldoende duidelijk zijn en dat juist een appel wordt gedaan op de creativiteit van een palet aan deskundigen.

Volgens de heer Snyders onderschat GroenLinks het gezonde verstand van betrokkenen. Bij maatwerk is sprake van een aantal scenario's die naast elkaar kunnen worden gelegd, want maatwerk moet getrechterd worden. Hij vraagt of er in het proces een open moment is voor de betrokkenen die zullen aanschuiven.

De heer Binnekamp antwoordt dat hij ervan uit gaat dat betrokkenen met de opdracht verder gaan. Zoals mevrouw Dik ook zei, het gaat om ruimtelijke keuzes ten behoeve van de invulling van de drie randvoorwaarden. De andere voorwaarden komen absoluut nog aan de orde. Spreker zal geen voorstel voorleggen dat niet volledig financieel is gedekt. Hij heeft er vertrouwen in dat de zevende variant ook financieel haalbaar is. Als een goed doorwrocht voorstel kan worden voorgelegd aan mevrouw Huizinga en mevrouw Cramer kan er zeker een aanspraak kan worden gemaakt op de rijksgelden. Spreker is in een vroegtijdig stadium met de bewoners gaan praten omdat hij min of meer al met de reflectiegroep in gesprek was voordat het besluit van GS viel. Hij heeft gemeend om, in het kader van meer begrip naar elkaar toe, met hen te praten over de zevende variant en daarna met de Staten over dit voorstel van gedachten te wisselen.

De heer De Vries zegt dat er vanavond een gebiedscommissie uit de hoge hoed wordt getoverd, waarmee hij wil aangeven dat hij het onverstandig vond van de gedeputeerde om überhaupt van te voren te gaan praten. Die gebiedscommissie had ook in dat gesprek aan de orde gesteld kunnen worden. Maar de gedeputeerde had zeker haast.

De heer Binnekamp antwoordt dat hij geen haast had, maar dat hij in gesprek was met de bewoners en hen op voorhand wilde betrekken. Dat vindt hij een legitieme overweging.

Mevrouw Van Gemert meent dat de gebiedscommissie meer het gevolg is van wat er is gebeurd dan dat dit van te voren al bekend was. Er is juist besloten om de verhoudingen door de gang van zaken weer te herstellen.

De heer De Vries zegt dat dit juist het argument voor zijn stelling is dat de gedeputeerde beter niet van te voren had gesproken maar eerst het debat met de Staten had gevoerd. Dan was dit ook allemaal niet gebeurd.

De heer Binnekamp herhaalt dat het zijn bedoeling was om het draagvlak te vergroten. Terzake de motie van gemeente De Ronde Venen zegt hij hiervan kennis te hebben genomen maar daar geen kwalificatie aan te willen geven. Het betreft een verantwoordelijkheid van gemeenteraad De Ronde Venen. Spreker heeft een bijzonder goed contact met de wethouder aldaar en meent dat die in de stuurgroep ook de verantwoordelijkheid neemt. De gemeente is absoluut doordrongen van de belangen die spelen. Hij weet niet de redenen waarom de gemeente dit niet uitdraagt, maar zij neemt op adequate wijze deel aan de overleggen.

De heer De Vries vindt dit geen antwoord. De gedeputeerde is gevraagd naar zijn reactie op de uitspraak van de gemeenteraad van De Ronde Venen, die heel duidelijk wijst naar met name de gedeputeerde en GS en impliceert dat indien de provincie dit en dat niet doen, zij niet meer wil meedoen aan het proces.

De heer Binnekamp zegt dat het een lastige situatie is. Als de gemeenteraad bij haar besluit blijft en niet meer mee wil werken, wordt het moeilijk. Spreker zal trachten via B&W met de gemeenteraad in gesprek te komen. Hij zal de Staten uitgebreid nader informeren.

Groot Mijdrecht Zuid wordt meegenomen in de verkenning door de gebiedscommissie. Alles wat in Noord wordt gedaan heeft immers ook effect in Zuid. Daarnaast wordt in bijvoorbeeld Marickeland gewerkt aan het probleem, daar wordt een kleine waterpartij gerealiseerd om het probleem op te lossen en natuur te ontwikkelen. Alle te nemen maatregelen hebben dus effect op Groot Mijdrecht Zuid.

De heer Bisschop meent dat dit in de opdrachtschrijving aan de gebiedscommissie tot uitdrukking komen, omdat het statenvoorstel op dit punt onvoldoende inhoudt.

De heer Binnekamp zegt dat de rapporten een duidelijk beeld geven van welke maatregelen in welke variant dan ook.

Het zou spreker zeer veel waard zijn om met de bewoners in gesprek te gaan. Mochten zij toch blijven weigeren dan is dat voor hem geen reden om ze niet te informeren. Zij blijven op de hoogte van de ontwikkelingen en het is dan aan hen om te beoordelen of zij vanaf het begin of later in de gebiedscommissie zitting willen nemen. Spreker betreurt het dat zaken gelopen zijn zoals ze zijn gegaan, maar dat op 31 oktober wel duidelijk is gesproken over alle randvoorwaarden, over concreetheid, over bedreigingen, over sanering. Dan kan niet worden gezegd dat er wellicht geen mensen zouden kunnen zijn die moeten verhuizen, integendeel, maar aantallen zijn niet genoemd.

De heer De Vries wil nog graag een antwoord op zijn vraag wanneer GS vinden dat er sprake is van voldoende draagvlak voor welke oplossing dan ook.

De heer Binnekamp antwoordt dat 100% draagvlak niet mogelijk is. Voor hem bestaat er draagvlak wanneer de gebiedscommissie duidelijk kan aangeven dat de belangen van alle partijen aan tafel zijn gewaarborgd en dat daar iets mee kan worden gedaan. Dit betekent dat partijen ook aan dat draagvlak moeten gaan werken. Als dan blijkt dat zij in gemeenschappelijke besluitvorming tot een bepaald voorstel komen, is dat in zijn ogen draagvlak.

Spreker zegt zijn uiterste best te zullen doen om de trachten partijen om de tafel te krijgen in een gebiedscommissie en hier morgen mee te beginnen. Hij wijst hierbij wel op de korte tijdsperiode. De heer Balemans verwijst naar de toezegging van de gedeputeerde dat hij op 8 december hier in de Staten verslag van gaat doen en hoopt van ganse harte dat dan ook al de samenstelling van de gebiedscommissie bekend kan worden gemaakt.

Mevrouw Van Gemert stelt het essentieel te vinden dat de gebiedscommissie op 8 december in het besluit wordt opgenomen, en dat nadere informatie wellicht vóór die datum al kan worden verstrekt.

De voorzitter constateert dat zich wederom de vraag voordoet of er al dan niet een tweede termijn moet komen. Onder andere de heren Bisschop en Balemans geven aan wel prijs te stellen op een (korte) tweede ronde.

Hiertoe wordt aldus besloten.

Tweede termijn

Mevrouw Dekkers vindt het verheugend dat het voorstel om een gebiedscommissie in te stellen een breed draagvlak in de commissie en de Staten heeft.

De heer Balemans hoopt van harte dat partijen de aangereikte hand willen aannemen en zegt toe de gedeputeerde te steunen daar waar dat gewenst is.

Mevrouw Fokker vindt dat de beantwoording van de gedeputeerde op een aantal punten, zoals de financiering en de voorwaarden, gerust stelt. Het is voor de PvdA belangrijk dat de zinsnede over het waterpeil wordt gehandhaafd. De fractie heeft wel haar steun uitgesproken voor een gebiedscommissie, maar wel in relatie tot een duidelijke opdracht. Het onderliggende beleid, de randvoorwaarden, moet uitgangspunt zijn. Toch blijft de zorg bestaan dat het proces weer tot vertraging kan leiden, maar richting de bewoners is vanuit de Staten wel sterk een appèl gedaan, zodat er op korte termijn een gebiedscommissie is die aan het werk kan gaan.

Mevrouw Van Gemert zegt blij te zijn met de uitleg over het misverstand in de communicatie. De SP blijft echter wel een beetje bang voor de boa constrictor onder het gras als het gaat om de variant Plas. Voorts heeft zij nog geen antwoord gehad op de vraag waarom zonnepanelen in het voorstel moet staan dat de positieve elementen van de strategie Plas uitgangspunt moeten zijn. In het besluit zelf komt dat niet terug, maar het staat wel als zodanig in de tekst. Het is naar sprekers mening niet nodig dit zo op te schrijven.

Mevrouw Beukema is teleurgesteld dat de randvoorwaarden niet scherper kunnen worden gesteld en GroenLinks vraagt zich af in hoeverre er mogelijkheden zijn om een provinciale regie te krijgen in zo'n korte tijd, als de randvoorwaarden niet wat scherper zijn geformuleerd.

Mevrouw Dik bedankt de gedeputeerde voor zijn beantwoording en is verheugd dat het voorstel voor een gebiedscommissie kan rekenen op brede steun. Zij roept alle partijen op om aan dit overleg deel te nemen.

De heer De Vries vindt dat gedurende het debat – dat hij overigens keurig binnen de tijd vindt plaatsvinden, met dank aan de voorzitter – een tweetal zaken voorvalt, te weten dat de fracties heel duidelijk shoppen in het voorstel en die dingen eruit halen die hen goed uitkomen, de rest van de gevoelens wordt vergeten. Het gaat dan bijvoorbeeld over de zinsnede dat de positieve effecten van de variant Plas als uitgangspunt moeten worden genomen. Ook ziet hij een scheiding ontstaan; aan de ene kant een aantal fracties die heel duidelijk kiezen voor een gebiedscommissie, aan de andere kant fracties die heel duidelijk kiezen voor verscherping van de kaders. D66 is er nog niet helemaal uit. De

fractie ziet voordelen bij een gebiedscommissie omdat daarmee heel veel aan het draagvlak kan worden gedaan. Aan de andere kant vindt spreker het ook getuigen van enigszins verschuiven van het probleem richting zo'n gebiedscommissie. Na 12 jaar bakkeleien kan er nog steeds geen besluit worden genomen. Spreker neemt het voorstel voor een gebiedscommissie dan ook mee terug naar de fractie. Hij bedankt de gedeputeerde voor de gegeven helderheid terzake de financiën, het is goed meer achtergrondinformatie te hebben.

Tenslotte. De gedeputeerde heeft drie zeer essentiële dossiers onder zijn hoede en spreker moet constateren dat bij alle drie een koerswijziging is ontstaan. Hij vraagt zich af in hoeverre deze gedeputeerde wel koersvast genoeg is.

De heer Bisschop stelt dat hij een gebiedscommissie niet ziet om problemen op te lossen die de politiek of een bestuur niet kunnen oplossen, maar het biedt betrokkenen participerende besluitvorming. Er wordt lokale deskundigheid aangeboord hetgeen voor spreker de reden is om het voorstel voor een gebiedscommissie van harte te ondersteunen. Hij bedankt de gedeputeerde voor de beantwoording van de vragen die zijn gerezen omtrent de communicatieve crisis. Op deze wijze kan met vertrouwen het traject worden vervolgd.

De heer Snyders stelt dat een open proces wordt benadrukt waarbij de oplossingsrichtingen heel nadrukkelijk gewogen gaan worden. Het gaat om doel en middelen. Voor het probleem van de waterberging is voor MU niet automatisch de oplossing een plas, en voor het zoutprobleem is dat ook niet direct waterpeilverhoging. Maatwerk vraagt tijd en opbouw van vertrouwen. Er wordt vanuit gegaan dat afwijkende standpunten, ook vanwege andere doelen dan in de kaders verwoord, worden meegenomen. Stel dat die worden afgewezen in het proces dan ziet MU graag een onderbouwing daarvan in het verslag van het geheel, zodat dit kan worden getoetst. Het begin van de avond heeft spreker verontrust door het geuite gebrek aan vertrouwen; voor het draagvlak is tijd en vertrouwen nodig. Het lijkt hem dat tijdsdruk omtrent de financiën vanuit het rijk geen belemmering kan zijn om de kogel door de kerk te laten gaan. Hij gaat er dan ook vanuit dat dit niet zo zal zijn.

Antwoord tweede termijn

De heer Binnekamp antwoordt op de vraag waarom de positieve elementen van de strategie nadrukkelijk uitgangspunt zijn en niet die van alle strategieën, dat veel elementen van de diverse strategieën terugkomen in de strategie Plas, zoals onder andere natuurontwikkeling en de benodigde peilverhoging, inderdaad niet de landbouw.

De heer Balemans zegt nadrukkelijk te hebben gevraagd of alle positieve effecten van de zes strategieën worden meegenomen in het onderzoek naar de zevende variant. De gedeputeerde heeft dit eerder deze avond toegezegd.

De heer Binnekamp bevestigt het gevraagde nogmaals.

De voorzitter rondt de bespreking van dit agendapunt af.

4. Sluiting

De voorzitter bedankt voor komst en inbreng, wenst allen een behouden thuiskomst en sluit de vergadering.